

THE GURUNATHAN

ഗുരുനാഥൻ

L No. 85/15—7—26.

പുസ്തകം 12

1108 കുറുപ്പ്

ലക്കം 7

വിഷയ വിവരം.

1. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ...289
2. ഒരു അസി: ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഒരുദിവസത്തെ ജോലി ...294
3. അദ്ധ്യാപകപ്രേരണ ...298
4. ഹാലററ് ...304
5. മിശ്രാപവാദം ...312
6. നയരേഖയിലെ ഇൻഡ്യാക്കാർ ...319
7. വിവാഹനിയമം ...320
8. ബുദ്ധിക്കാണത്രസ്ഥാനം ...321
9. തിരുവിതാംകൂറിലെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളും പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും ...323
10. ആചാര്യരെ ...326
11. ഉദ്ധാരണങ്ങൾ ...332

SRINIVASA VARADACHARI & CO.

Printers, Publishers, Book Sellers Etc,
190, Mount Road, MADRAS.

POPULAR HIGH SCHOOL BOOKS.

Elements of Algebra. *By Three Authors. Revised and enlarged By N. Panchpagesa Aiyer, B. A., L. T.* The Book was out of print for nearly twenty five years and it has now been revised and brought in line with the present day requirements.

RS. 2.

A Course of General Mathematics. *By V. Ranganatha Aiyer, B. A., L. T.* Sixth Edition

RS. 2.

A New Geometry For High Schools. *By A. A. Krishna Swamy Aiyengar, M. A.*

RS. 2-8.

A School History of India. *By M. S. Rama Swami Aiyengar, M. A.* A Recent Publication very widely in use. With 16 Maps. The Best Book for S. S. L. C. Students.

RE. 1-12.

Elementary Science. (Physics & Chemistry) *By V. N. Viswanatha Aiyer, M. A. and P. A. Narayana Iyer, M. A.* Second Edition. Revised and enlarged.

RE. 1-4.

MANY OTHER BOOKS! ASK FOR CATALOGUE!!

The "EDUCATIONAL REVIEW" A Monthly Record for India. The **OLDEST** Journal of its kind in India now in its **39th Year** of publication. Contains a monthly budget of educational and literary articles by distinguished Scholars. An indispensable adjunct to all Teachers, Parents, and Students.

Best Medium for Advertisements.

Only Rs. 5 Subscription.

The "FIELD," A Monthly devoted to sports, Games and Athletics. The Official organ of the Indian Cricket Federation, Madras. Patron H. E. THE GOVERNOR OF MADRAS.

Unrivalled Medium for Advertisements.

Annual Subscription Rs 5.

OUR REPRESENTATIVE.

K. P. PADMANABHANTHAMPY.

New Lodge, Chettikulankara,

TRIVANDRUM.

ഗുരുനാഥൻ:

വൃസ്തകം 12

1108 കരം

ലക്കം 7

വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരസംബന്ധമായ

നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

II

(ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.)

(1) പ്രൈമറിവിദ്യാലയങ്ങളെ ഇപ്പോഴുള്ള നാലു ക്ലാസ്സുകൾക്കു പകരം അഞ്ചു ക്ലാസ്സുകളുള്ള തന്നെ മലയാളം സ്കൂളുകളാക്കണം. ഒരു ക്ലാസ്സിലും ഹീസ്റ്റ് മുതൽക്കു തിരികെ കയ്യും ഈ സ്കൂളുകൾക്ക് ഇപ്പോഴുത്തേതിൽ പ്രാപ്തിയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നൽകുകയും വേണം. 12 വയസ്സുവരെ കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പഠിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിതനിയമമുണ്ടായിരിക്കണം. അദ്ധ്യയനകാലാവസാനത്തിൽ സ്കൂൾ വിടുന്ന ഒരു കുട്ടി എഴുത്ത്, വായന, കണക്ക് ഇവയിൽ നല്ല ജ്ഞാനമുള്ളവനായിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പാഠപദ്ധതിയെ നവീകരിക്കണം. പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾ നിർമ്മിതി അവരെ ആൺകുട്ടികളുടെ കൂടെ പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു തന്നെ നടത്തണം. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും തർത്തിലുള്ള വ്യായാമത്തിനും കായികവിനോദങ്ങൾക്കും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. അദ്ധ്യയനസമയത്തെ 5 മണിക്കൂറിനു പകരം 4 ആക്കണം. 8 മണി മുതൽ 10 മണി വരെയും 3 മണി മുതൽ 5 മണി വരെയും ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തണം. സൗകര്യാനുസരണം ഇവയിൽ സ്ത്രീകളേയും പുരുഷന്മാരേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരായി നിയമിക്കാം.

(2) ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിലെ മിഡിൾ സ്കൂൾവകുപ്പിനെ വേർതിരിച്ച് 4 ക്ലാസ്സുകളുള്ള മലയാളം മിഡിൾസ്കൂളുകൾക്കാവുന്നതും അവയിൽ

ലെ ഒട്ടവിലത്തെ ക്ലാസ്സിൽനിന്നും ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം സ്കൂൾ ലീവിംഗ് പരീക്ഷ നിറുത്തിയിട്ട് ഒരു പബ്ലിക് പരീക്ഷയുടെ ഫലം അനുസരിച്ചു കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് മൈസ്ട്രുകളിലേക്ക് എടുക്കാവുന്നതുമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ച് നാട്ടഭാഷയിൽ നല്ല അടിസ്ഥാനം സിദ്ധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പാഠപദ്ധതി രൂപീകരിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് നിർബന്ധവിഷയമാക്കണം. കൃഷിശാസ്ത്രവും ആരോഗ്യശാസ്ത്രവും ഈ സ്കൂളുകളിൽ ഐച്ഛികവിഷയമാക്കി പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഒഴിച്ചുള്ള വിഷയങ്ങളെല്ലാം മലയാളത്തിൽ പഠിപ്പിക്കണം. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഗ്രാഡ് വെറുക്കുകയൊരിക്കലും ആവശ്യമില്ല. ഈ സ്കൂളുകളിലെ ഹീസ്റ്റിന്റെ കൂടും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയ സ്കൂളുകളിൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ പകുതി ആയിരിക്കണം. ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിലും കായികപരിശീലനത്തിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(3) ഇംഗ്ലീഷ് മൈസ്ട്രുകൾ ക്ലാസ്സുകളിലെ അദ്ധ്യയനപദ്ധതിയുണിഞ്ഞ് സിററി ആവശ്യങ്ങൾക്കനുരൂപമായിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിനു പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ അതിൽ സാമാന്യ ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതി ഏർപ്പെടുത്താൻ കഴിവുള്ളതല്ല.

(4) സ്വഭാവത്തേയും ഘടനയേയും സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം മീഡിയ സ്കൂളുകൾക്ക് ഒരു പൂർണ്ണമായ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടത്. കേവലം നാമിത്വവിഷയമായ രീതി മാറിയിട്ട് തൽസ്ഥാനത്ത് സ്കൂളുകൾ സ്ഥതിചെയ്യുന്ന ഭേദത്തിലെ നടപ്പനുസരിച്ചു നെയ്ത്ത്, കയറുവാര, പുൽപ്പാ, കുട്ട, വട്ടി ഇവയുടെ നിർമ്മാണം; പൂർത്തുപ്പണി, കൃഷി, ആശാരിപ്പണി, കൊല്ലൻ തട്ടാൻ മുതലായവയുടെ തൊഴിൽ; ഇവയിലും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു വ്യവസായങ്ങളിലും പ്രായോഗികപാഠപദ്ധതികളേറ്റെടുത്തണം. ഇതിനനുപുറമെ ഡ്രായിംഗ്, നാട്ടഭാഷ ഇവയിൽ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു തവണ വീതം പാഠങ്ങൾ നൽകണം. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ധ്യയനം സൗജന്യമായിരിക്കണം. പ്രസ്തുതസ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യയനകാലം 3 കൊല്ലമാക്കുകയും ആ കാലാവസാനത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തി വിജയികളായവർക്ക് അവരുടെ യോഗ്യതയുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുകയും വേണം.

(5) സ്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പിന്നോക്കമുള്ള നിലയെ പരിഗണിച്ച് പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള മലയാളം മീഡിയ സ്കൂളുകൾ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അതിലെ അദ്ധ്യയനപദ്ധതിക്ക് ചില ഭേദങ്ങൾ വരുത്തണം. പാഠകവിദ്യ, ഗൃഹഭരണം, തുന്നൽപ്പണി, ഡ്രായിംഗ്, സംഗീതം ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, ശിശുപരിചരണം മുതലായവ മാത്രമല്ലെങ്കിലും ഇവയായിരിക്കണം പ്രധാനപാഠ വിഷയങ്ങൾ. ഭാഷാസാഹി

തൃപ്തം മറ്റു വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ചില പരിധിയിൽ വിധിയിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സ്കൂളുകളിലെ റീഡിംഗ് ആൻഡ് ക്ലാസ്സുകളിൽ സ്കൂളുകളിലെ പീപ്പിൾ പകർത്തിയിൽ ഒരിക്കലും കൂടുവാൻ പാടില്ല.

(6) പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയൽ സ്കൂളുകളെ ആൺകുട്ടികൾക്കുള്ള ഉദ്ദേശിച്ച് രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ നവീകരിക്കണം. പെൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് മീഡിയൽ സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും ഒരുമിച്ച് ഒരു സ്കൂളിൽ തന്നെ പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ഫൈസ്കൂൾ ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം ഇനിയും നടത്താവുന്നതാണ്.

(7) ഓരോ സമയത്തും വേണ്ട അദ്ധ്യാപകൻ പരിശീലനം നൽകാൻ തക്ക സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി മലയാളം സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന് തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ട്രെയിനിംഗ് കോളേജിൽ ഒരു മലയാളം ഷാല ഏർപ്പെടുത്തി ഇപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളുകളെ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്.

(8) ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം ഫൈസ്കൂളുകളെ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്. ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള സെന്ററുകൾക്കുമുമ്പെങ്കിൽ ഒരു ഫൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സ് ഘടിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകും.

(9) വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കും യാതൊരു സൗകര്യങ്ങളും അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടവരാതെ പെൺകുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന വേറെ രണ്ടു കോളേജുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു പ്രത്യേക “വിമൻസ് കോളേജ്” അതുവലിയ ആവശ്യമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. അതിലെ ജീവനക്കാരുടെയും മറ്റു കോളേജുകളിലെയും എടുക്കാവുന്നതാണ്.

(10) ഏതു തരത്തിലുള്ളതായാലും എല്ലാ സ്കൂളുകളോടും അനുബന്ധിച്ച് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയവും, വായനശാലയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(11) സ്വഭാവത്തിലും ഘടനയിലും മേൽ നിർദ്ദേശിച്ച നവീകരണം ഫേതുവായി സ്കൂളുകളുടെ പരിശോധന, മേൽനോട്ടം ഇവയിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ ഡയറക്ടറന്മാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിന് കീഴിലാകാവുന്നതാണ്.

(12) പ്രൈമറി സ്കൂളുകളും, മീഡിയൽ സ്കൂളുകളും ഇപ്പോഴത്തെ അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്പർവൈസർമാരുടെ ഗ്രേഡിലുള്ള ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും

രുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഡയറക്ടറുടെ കീഴിലായിരിക്കണം. മലയാളം സ്കൂൾ ഫീഫ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഉദ്യോഗം നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതാണ്.

(13) ആൺകുട്ടികൾക്കുള്ള വ്യവസായസ്കൂളുകളും കൃഷിസ്കൂളുകളും യഥാക്രമം വ്യവസായഡയറക്ടറുടെയും കൃഷിഡയറക്ടറുടെയും കീഴിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(14) ഏതാനും അസി:ഇൻസ്പെക്ടറുകളുടെ നിയമനത്തോടുകൂടി പെൺപള്ളികളുടെയെല്ലാം ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ഒരിൻസ്പെക്ടറിന്റെ കീഴിലായിരിക്കണം.

(15) മുതിർന്ന ആളുകളെ ജോലിസമയം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം വിട്ടു അല്ലസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചില സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

(16) പ്രൈവറ്റ് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഭരണവും മേൽനോട്ടവും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുകയും സഹായധനപദ്ധതിയെ ക്രമീകരിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങളെ അവ കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങളായി തീർത്തുകൊണ്ട് വിധത്തിൽ പുതുക്കുകയും ചെയ്യണം. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ അല്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമത്തെ അതേഗ്രേഡിലുള്ള ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂൾ അല്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമത്തോടു അടുപ്പിക്കണം. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മാനേജ്മെന്റിനെ കർശനമായ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമാക്കണം.

(17) പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിൽ അല്യാപകന്മാരുടെ തുണത്തിനായി "പ്രാവിഡൻ്റ് ഫണ്ട്" പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തുകയും, മാനേജർമാരുടെ അധികാരത്തിന്മേൽ കഴിവുള്ളതോളം നിയമാനുസൃതമായ നിയന്ത്രണംകൊണ്ട് ഈ സ്കൂളുകളിലെ അല്യാപകന്മാരുടെ നിലയെ സുരക്ഷിതമാക്കുകയും വേണം. ഗവണ്മെന്റ് അനുമതി ലഭിച്ച ചട്ടംകൊണ്ട് മാനേജ്മെന്റ് എല്ലായ്പ്പോഴും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടണം.

ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും സ്കൂളുകളെ കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കണമെന്ന ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. അത് അഭിലഷണീയമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും എത്രത്തോളം പ്രായോഗികമാണെന്ന് എനിയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചില്ല. ഈ നിർദ്ദേശം സംബന്ധിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ വിനിക്കപ്പെടേണ്ടതായുണ്ട്. ഒന്നാമതായി മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ജനങ്ങളിൽ തീരെ നിൽക്കുന്നതായ പരക്കെ പറ്റത്തിൽ പെട്ടവരും സാധാരണയായി സാമാന്യ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള കുട്ടികളുമാണ്. ധനവാന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളും സാധാരണയിൽ കൂടുതൽ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവരായ കുട്ടികളാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നത്. ആദ്യത്തെ തരക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ

പ്രെ ഈ കുറഞ്ഞകൃമത്തിനുള്ള ഫീസ്തന്നെയും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരും ആവശ്യമുള്ള പസ്സു നങ്ങൾ നൽകുവാൻ അംശകരതരം പകൽ സമയം യാതൊരു തരത്തിലും ഉള്ള ഭക്ഷണമൊ, ലഘുഭക്ഷണമൊ കൂടാതെ കഴിക്കുന്നവരും, ഓരോക്ലാസ്സുകളിലും നിയമേന ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ ഇരിക്കുന്നവരും ആണെന്നുള്ളതു നല്ലപോലെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പൊതുമാണ്. അവരെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിലേക്ക് കയറുകയാണെങ്കിൽ അവർ മറുകൂട്ടികളുടെ അഭിവൃദ്ധിനേകൂടി തടയുന്നതാണ്. അവരെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിലേക്ക് എടുത്താൽതന്നെ, കൂടുതൽ സ്ഥലസൗകര്യമുണ്ടാക്കുകയും, ഫീസിന്റെ ക്രമം കുറയ്ക്കുകയും ആവശ്യമുള്ള പസ്സുകൾ സംഭാവന ചെയ്യുകയും, ഏതെങ്കിലും ലഘുഭക്ഷണത്തിനെങ്കിലും ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും ഒരു കാര്യവുമൊട്ടില്ലതാനും. ഇപ്രകാരമുള്ള സൗജന്യങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യാത്തപക്ഷം അവർ ഒരുത്തരത്തിലും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതാണ്. ഫലം അനഭിലാഷണീയമാണെന്നു തീർച്ചയാണ്. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ തൊഴിലില്ലാത്തവർക്ക് പകരം അതത്തോളം എണ്ണംതന്നെ വിദ്യാവിഹീനരായ തൊഴിലില്ലാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കും.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ലോക്കൽ ബോർഡുകളേയും സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികളേയും ഭാരമേൽപ്പിക്കണമെന്ന് ഒരു നിദ്ദേശംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ നിദ്ദേശങ്ങൾ നല്ലതുതന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇവയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കത്തക്ക നല്ല പ്രാദേശികസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടാവേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അവ ആരംഭിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ വരുന്നതുവരെ ഈ നിദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗൗരവത്തായ വിചിന്തനം അകാലോചിതമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ അപൂർവ്വമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസജോലി ഒരു വലിയതോതിൽ നടത്തുന്നതിന് അവശ്യമായ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവക്കുവീണമാണോ എന്നുള്ളത് സംശയഗ്രസ്തമാണ്. ഒരു വലിയതോതിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏക പ്രാദേശികസ്ഥാപനം നായർസർവീസ് സൊസൈറ്റി മാത്രമാണ്. പല വിഷയമതകളുണ്ടെങ്കിലും ഈ സ്ഥാപനം ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ നല്ല പരിശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ ധനസ്ഥിതി പരിമിതമാണ്. ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും വേണ്ടിടത്തോളം ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവക്കുവീണമാകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസമുതലായെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിക്കാൻ തക്ക സമയമായിരിക്കും.

മേൽപറഞ്ഞതിർദ്ദേശങ്ങൾ അമ്പനങ്ങളെ അവസാനമായിട്ടുള്ളതൊ അല്ല. അവ കമ്മിറിയുടെ പരിഗണനമായി പറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള വെറും സുഖനകരും മാത്രമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരപ്രശ്നം ഒരു രാജ്യത്തെ മാത്രമായി സംബന്ധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. അത് ഭൂലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചുള്ളതും എല്ലായിടത്തും ഉള്ള പ്രഖ്യാതമായ മഹാമാരുടെ ശ്രദ്ധ വിഷയിഭവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ഭൂലോകത്തിലുള്ള ഒരു രാജ്യവും പ്രസ്തുത പ്രശ്നത്തിന് തൃപ്തികരമായ ഒരു നിവൃത്തിപദത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. എല്ലായിടത്തും അത് കേവലം ഒരു പരിക്ഷണഘട്ടത്തിൽ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഇതിന് ഒരു നിവൃത്തി കണ്ടു പിടിച്ചില്ലെന്നുള്ളതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നിശ്ചലതചമില്ലെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം ഒരിക്കലും പ്രാപിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു കേവലം സമീപിക്കപ്പെടുകയെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യാവാഹരങ്ങൾ പ്രതിനിമിഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. അവയെ വിജയപ്രദമായ വിധത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം നമുക്കു നമ്മുടെ മാനസികസന്നാഹങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതായും ഇരിക്കുന്നു.

വിപുലവും വിവിധവും ആയ പ്രായോഗികപരിജ്ഞാനമുള്ള പ്രഖ്യാതനും, സമർത്ഥനുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്റെ അഭ്യർത്ഥനയിലും, ഇതനാട്ടിലെ പ്രസിദ്ധവിദ്യാഭ്യാസധരന്മാരുടെ സഹായത്തിലും ഉള്ള ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിററി എന്തോ ചില ക്രമത്തൊരുകൾ ഉണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ഏറ്റവും തുണകരമായ പരിഷ്കാരമാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഒരു അസി:ഇൻസ്പെക്ടറുടെ

ഒരുദിവസത്തെ ജോലി.

II.

(സി. ജി.)

ശിപായി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴേക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർമേജർ നിത്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചു കാഴ്ചിക്കിയും കഴിഞ്ഞിരിപ്പാണ്.

ശിപായി:- ഇപ്പോൾ വണ്ടിയുണ്ടായിരുന്നു യജമാനനെ- അതു പൊ
പ്പായി.

ഇൻസ്പെക്ടർ:- ഞാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ?

ശി:- പറഞ്ഞു. ഓരോ തികഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ പോയി.

ഇൻ:- പോലീസിൻസ്പെക്ടർദ്വാരം തന്നെ വേണം. കാൺസ്റ്റബിളാ
യായും മതിയായിരുന്നു.

ശി:- എന്നാൽ വണ്ടി ഇവിടെ വന്നെന്നല്ലോ.

ഇൻ:- ഇനി വണ്ടി എപ്പോഴാണെന്നു താൻ അന്വേഷിച്ചോ?

ശി:- ഉത്തരവു. ഒമ്പതര മണിക്കൂറു.

ഇൻ:- എന്നാൽ ഇനിയും വണ്ടി തെറ്റിക്കേണ്ട. താനും പോരു. എ
ന്നെ വണ്ടി കയറിട്ടു പോരു. ക്ലാർക്കന്മാർ വന്നാൽ ഞാൻ രണ്ടു
ന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടേ വരികയുള്ളൂ എന്നു പറയണം. അർജന്റ
പേപ്പേഴ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളാരെങ്കിലും അവിടെ എത്തിക്കണം.
ടേപ്പും എടുത്തോളൂ.

ശി:- ഉത്തരവു.

ശിപായിയും ഇൻസ്പെക്ടറുംകൂടി മോട്ടോർഷെഡിൽ ചെന്നു. സ
മയം അപ്പോഴുക്ക് 9 മണിയായിരുന്നു. ഷെഡിൽ എത്തിയ ഉടനെ “ഹേ
വണ്ടി എപ്പോൾ വിടും” എന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ ഡ്രൈവറോടു ചോദിച്ചു.
“കേറിക്കൊള്ളണം യജമാനനെ, ഇതാ വിടാറായി. ഒപ്പിക്കേണ്ട താമസ
മേയുള്ളു” എന്നു ഡ്രൈവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഇൻ:- നിങ്ങളെ സമയമെന്താ?

ഡ്രൈ:- ഒൻപതര മണി.

ഇൻ:- എന്നാൽ ഇനി അര മണിക്കൂറുണ്ടല്ലോ. മഞ്ഞിന്റെ ശക്തി ഇ
തുവരെ മാറിയിട്ടില്ല. ചാണ്ടപ്പിള്ള ഒരു സിഗററ്റു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരു.

ചാണ്ടപ്പിള്ള അടുത്ത കടയിൽ ചെന്നു ഒരു സിഗററ്റു വാങ്ങി
ക്കൊണ്ടുവന്നു യജമാനനു കൊടുത്തു. യജമാനൻ സിഗററ്റു കുടിച്ചുകൊ
ണ്ടു ഹണ്ടുസീറിൽതന്നെ സൂക്ഷമായിട്ടിരുന്നു.

19 പേർ കയറാമായിരുന്ന ആ ബസ്സിൽ ഇൻസ്പെക്ടർല്ലാതെ മൂ
ന്നുനാലുപേരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഡ്രൈവർ ഒപ്പിക്കണമെന്നു പറ
ഞ്ഞിറങ്ങി. മണി 9 1/2 ആയി, ഡ്രൈവറെ കാണുന്നില്ല. മണി പത്താ
യി പത്തരയായി. വണ്ടി വിടാനുള്ള അവസരമായില്ല. വണ്ടിയിലിരുന്ന

മറ്റു യാത്രക്കാരും ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കു വണ്ടിക്കാരെ കുറവും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

മറ്റു യാത്രക്കാരും:- എട്ടുമണിക്കു വണ്ടി വിട്ടെന്നു പറഞ്ഞാണു ഞങ്ങളെ ഇതിൽ കയറ്റിയത്. പതിനായി കൊടുത്തിരുന്ന 11½ രൂപയ്ക്കു പകരം രണ്ടുരൂപയും ഞങ്ങളോടു വാങ്ങി. ഇതെന്തൊരു മര്യാദയാണു്. നടക്കാൻ പാടില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, വേഗം പോകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടു്.

ഇൻ:- ശരിയാണ്. ഞാൻ വന്നിട്ടുതന്നെ നോക്കുമതായി. എനിക്ക് അതാവശ്യമായിട്ടു പോകേണ്ടതല്ലേ? താമസിച്ചാൽ പള്ളിക്കൂടം വിട്ടിട്ടു് അമ്പർ പോകുമേ? ഹേ, ഡ്വൈവറെവിടെ?

ഇതുകേട്ടു് മോട്ടോർഷെഡുകൊണ്ടുതന്നെ സമയം തുലയ്ക്കുന്ന ഒരുത്തൻ “ഇനി ഇപ്പോഴേങ്ങും ഈ വണ്ടി പോകുന്നില്ല. 11½ മണിക്കേ ഇനി ഇവൾ സമയമുള്ളു.”

ഇൻ:- അതിനിടയ്ക്കു വണ്ടിയൊന്നുമില്ലേ?

അപരിചിതൻ:- 12 മണിക്കൊന്നുണ്ടു്. അതു അവിടന്നിതുവരെ വന്നിട്ടില്ല. വന്നാലറിയാം പോകുമോണു്.

മറ്റു യാത്രക്കാരിലൊരുവൻ:- വണ്ടിക്കാരും നേവിടിച്ചികളും ഒരുപോലെയാണെന്നു ഞാൻ മുന്പേ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേടൊ. ഉറപ്പികുറിച്ചിട്ടുണ്ടുവെങ്കിൽ. പിന്നെ കണ്ടു ഭാവമില്ല.

ഇൻ:- ഫാ: ദരിതം. ഇതിന്റെ ഡ്വൈവറെവിടെ? കണ്ഡക്ടറുമില്ല. ഡ്വൈവറുമില്ല. ചെക്കിംഗ് കാൺസ്റ്റബിളിനോടു ചോദിക്കാം, ഫോ വണ്ടിയെപ്പോൾ പോകും?

കാൺസ്റ്റബിൾ:- അവൾ തോന്നുമ്പോൾ പോകും. അതൊന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാത്തതു്.

ഇൻ:- പിന്നെ നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാം?

കാൺ:- വണ്ടിയുടെ സമയം കുറിച്ചതു ഞങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടു്. അതു ഉല്ലെങ്കിൽ ആ സമയത്തു പോകാൻ വണ്ടിക്കാരെ നിർബന്ധിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ല.

ഇൻ:- ആരു നിറയുമ്പോൾ പോകാമല്ലോ?

കാൺ:- അതല്ല, ആരു നിറയേ വേണം. സമയമാകേ വേണം.

ഇൻ:- കൊള്ളാം. ഇനിയെപ്പോഴാണു് സമയം?

കാൺ:- ഇനി പന്ത്രണ്ടു്, അല്ലാ ഈ വണ്ടിക്ക് ഒന്നര മണി.

ഇൻ:- ചാണ്ടപ്പിള്ളേ, താൻ പോകൂ. ആ ട്രെയ്നില്ലാൻടുണ്ടു് ഇങ്ങു തന്നോക്കു. ഒന്നര മണിക്കെങ്കിലും പോകാമോ എന്നു നോക്കട്ടെ.

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു ശിപായിയെ യാത്രയാക്കിയ ഇൻസ്പെക്ടർ ചിന്താഗ്രസ്തനായി മോട്ടോറിൽതന്നെ കരഞ്ഞുനോക്കി.

ഇൻസ്പെക്ടറുടെ വിചാരം:- ഹാ, കഷ്ടം! ഇതെന്തൊരു ദുരിതമാണ്. ഈ ശനിയൻവണ്ടി വിടുമ്പോൾ. ഞാൻ ഈ ഉദ്യോഗം സ്വർഗ്ഗമാണെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഡയറക്ടർസ്വഭാവമുള്ള പ്രിയശിഷ്യനായ എനിക്ക് ആണേഴ്സിനു ഒരു ഫഷ് റെക്കോർഡ് കിട്ടാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴലെന്നപോലെ എന്തും കൂടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആശ്രിതവാത്സല്യമുള്ളയാൾതന്നെ, സംശയമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് ഈ ജോലി കിട്ടുമായിരുന്നോ? എനിക്ക് ഈ ജോലി വേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉടൻ തന്നില്ലേ? ഹിൽ അലവൻസു കൊണ്ടു വീട്ടിലേയും സകുട്ടികളെക്കുറിച്ച് എന്റെ ചിലവും കഴിയാത്തതെന്നു കരുതിത്തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എന്നെ ഈ ഡിസ്ട്രിക്ടിലേയ്ക്കയച്ചത്. എന്തായാലും അദ്ദേഹം ചെയ്തതു തുണയെന്നു. അദ്ദേഹമുണ്ടായിട്ടല്ലേ നമ്മുടെ മേലധികാരി സ്വന്തം ജാതിക്കാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇൻസ്പെക്ടറേറ്റു നിറയ്ക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ആ സ്പെഷ്യൽ കമ്മീഷൻ—ഞാൻ യോഗ്യനാണ് മാനേജറാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നയാളാണെന്നും മറ്റും പറയുന്നത്. അന്യരായവരെയേയത്ര പണം പോലും സഹിക്കാൻ കഴിയില്ലാത്തതു ആരുമില്ലാത്തവരായ പരസ്പരമെന്നപ്പോലെ അന്യസ്വഭാവമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി വേണ്ടുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം സ്വഭാവം എനിക്ക് ഇതിലും വലിയ ഉദ്യോഗം തരാത്തത്. എങ്കിലും കള്ളന്മാർ വരിച്ചല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടുകടത്തിയപ്പോലെയല്ലേ വരുത്തിയെടുത്തത്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം പലതരം കലണ്ടറും (സംസാരിക്കുന്ന മുട്ട) എന്തുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊ! എന്തു ശതമുഖരാവണപ്രകാരം! എന്തു ഫലപ്രദമായ മാനപ്രകാരം! എന്തു ചെലവുകൾക്കുവേണ്ടിയെന്നു. അദ്ദേഹം പെൺ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കയറിയാൽ ഷാപ്പിപ്പുത്തിൽ ഇനി അധികകാലമില്ലെങ്കിലും “ഉത്തമവഞ്ചിശിക്ഷ” എന്ന വാക്യം ആരും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. സാക്ഷാൽ ഭർഗന്റെ സംഹാരരൂപം, സാക്ഷാൽ നരസിംഹമുന്തിയുടെ ഭയങ്കരരൂപം, സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ കരുണാസാഗരരൂപം ആകാശത്തുകൊണ്ടു എത്ര കളങ്ങളല്ല (ചെറിയതുകളല്ല) എത്ര കരിവരന്മാരല്ല, എത്ര കർമ്മങ്ങൾ (പ്രവൃത്തികൾ) പോലും കൂടുതലായി (ഉമി)! ആ സംഹാരരൂപംകൊണ്ട് എത്ര ദൈവന്മാരുടെ ദൈവത്വം. “ധർമ്മത്തെ രോഷത്തോടെ വിശ്വസിക്കാതെ പരിവർത്തനം” എന്ന് കവികളെപ്പറ്റി ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് സ്വഭാവമേറ്റിയിരിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശരിയാകുമായിരുന്നു. സ്വഭാവം വിചാരിച്ചാൽ മശകം, ഗരുഡൻ; ഗരുഡൻ, മശകം ആ

മേന്ത് പ്രഹ്ലാദശ്ലോകം കൊടുത്തുകൊടുത്തു വാദിച്ചു ആ കാക്കോടകനെ വരുത്തിയ സ്വാമി അടുത്തനിമിഷത്തിൽ കാക്കോടകനെ ചവിട്ടികൊല്ലണമെന്നും ആ മേനേ തലയിൽ കയറണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ഏകിലും കാക്കോടകന്റെ വിഷം ഭിന്നമാണെന്നു. അതിനെ കലിമലമകറാൻ കെല്പുണ്ടായൊള്ളു. ഇനി ഏതു ദമയന്തിയുടെ സന്ദർശനം കണ്ടിട്ട് ഏതു നൂണാണ് കാക്കോടകൻ സുവർണ്ണവസ്ത്രദാനം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം.

പ്രകാശം. ഇനിയും വണ്ടി വിടാറായില്ലേ? (ആത്മഗതം) പ്രഥമനം തണുത്തുപോകുമല്ലോ സ്വാമിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ —

“നാനിവരാമെയും നമ്പുകിലേൻ—

മഹാദേവനെ നമ്പുകിറേൻ”

എന്ന് ആ മി: ലക്ഷ്മണൻപിള്ളയൊരുമിച്ചു പാടാമായിരുന്നു. മഹാദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്വാമിക്കു രസിക്കുവായിരിക്കാം. സ്വാമി അടുത്തില്ലല്ലോ. സ്വാമിക്ക് വിചാരംപോലും അറിഞ്ഞുകൂടെയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വാമിയേപ്പറ്റിയാണു മഹാദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു വിചാരിച്ചതെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു ശരിപ്പെടുത്താം.

(തുടരും)

അദ്ധ്യാപകപ്രേരണ.

(ഡി. ഗോവിന്ദൻകുഞ്ഞുവു്)

മനുഷ്യൻ വികാരപ്രേരിതനാണ്. * ബാല്യം വികാരബഹുലവുമാണ്. വികാരങ്ങളെ അവയുടെ ഫലത്തെ തോതാക്കി സദചികാരങ്ങളെന്നും അസദചികാരങ്ങളെന്നും രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. സദചികാരങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതും അസദചികാരങ്ങളെ അമർത്തേണ്ടതും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ചുമതലയാകുന്നു.

ബാലവിദ്യാർത്ഥികൾ കർത്തവ്യബോധമില്ലാത്തവരായിരിക്കാനാണിടയുള്ളതു്. സ്വകൃത്യം അറിയുകയും അതിനെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്

യുന്നതിനു പാപനാശകമാണല്ലോ വിദ്യാഭ്യാസോദ്ദേശ്യം. കൃത്യമെന്നു വിവേചിച്ച് അറിയാൻ ത്രാണിയില്ലാത്ത പ്രായത്തിൽ പ്രേരണകൾക്കു വശംവദനാവുക സാധാരണമാണ്. നൽപ്രേരണകളാൽ സദാചാരങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു കൃത്യശുദ്ധയുണ്ടാക്കാൻ അധ്യാപകന്മാരേപ്പോലെ മറ്റൊരാൾക്കും സൗകര്യപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിലേക്കു പര്യാപ്തമായി അദ്ധ്യാപകൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രേരണകളെ അദ്ധ്യാപകപ്രേരണയെന്നു പറയാം. കൃത്യാകൃത്യബോധമുളവായാൽ പ്രേരണയുടെ ആവശ്യമില്ല. ബാലവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിവേകമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവരുടെ ഭാവി, ഗൃഹം, പരിതസ്ഥിതികൾ, പാഠശാല ഇവയെ ആശ്രയിച്ചു ഗുണപ്പെടുകയോ ദുഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യും.

അഞ്ചാംവയസ്സു വിദ്യാലയപ്രവേശനകാലമായി ഗണിക്കുന്നതിൽ അധികം തെറ്റു പറയുകയില്ല. അതിനകം ഗൃഹങ്ങളായ പ്രേരണകളുടെ പ്രവർത്തനത്താൽ അനുകൂലമൊ പ്രതികൂലമൊ അഥവാ രണ്ടുമല്ലാത്തതൊ ആയ ഒരു അവസ്ഥയിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥി ഉന്മൂലനായിരിക്കും. അശുചിത്തം, ക്രൂരകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രസക്തി, അസഭ്യസംഭാഷണം, കള്ളപ്രവൃത്തികൾ, മുതലായ പല ദോഷങ്ങളും കുട്ടികളിൽ കാണുന്നതു മിക്കവാറും ഗാർഹികപ്രേരണകളുടെ സന്താനങ്ങളായിട്ടാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാരൊ, മറ്റു രക്ഷകന്മാരുടെയും സ്വരക്ഷയിൽ വളർത്തപ്പെടുന്നവർ ദുർവൃത്തരായി തീരണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ വരുന്നത്? സ്വന്തനടപടികളും സംഭാഷണങ്ങളും സ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതുപ്രകാരം പ്രേരകങ്ങളായിത്തീരുന്നു എന്ന് അജ്ഞതകൊണ്ട് അറിയുന്നില്ലെന്നുവരുമല്ലോ. അപ്രകാരമുള്ള രക്ഷകന്മാരുടെ കഠിനപ്പെടുത്തി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു തുച്ഛിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പരിതസ്ഥിതികളും ശക്തിമത്തായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. നാശോന്മുഖമായ പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നു വിടുത്തി അധ്യാപനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരാൽ സാധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഗൃഹപരിതങ്ങളും വിപരീതങ്ങളായിരുന്നാലും കൃത്യശുദ്ധ—നല്ലതിലെല്ലാം അത്യാസക്തി—ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഏതെല്ലാം പ്രേരണാശക്തികൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണു ആലോചിക്കേണ്ടത്. അതിനുമുമ്പ് അദ്ധ്യാപകപ്രേരണകളെ അപ്രകാരം എന്നും വ്യക്തങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി തിരിച്ച് അവയുടെ സാമാന്യസ്വഭാവത്തെ വിശദപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

മറ്റുള്ളവയ്ക്കു മറിച്ചുതോന്നത്തക്കവിധവും, എന്നാൽ ആരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഉപയോഗിക്കണമെന്നു ആ ആൾ വ്യക്തമായിഗ്രഹിക്കുവിധവും പ്രയോഗിക്കുന്ന പ്രേരണകളാണ് അപ്രകൃതപ്രേരണകൾ. അംഗവിക്ഷേപ

ങ്ങൾ, സ്വരവിശേഷങ്ങൾ, നിസ്സാരഭാവത്തിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ, ഭൂമി
ലെന്നും, ദൃഷ്ടിവിഷേപം മുതലായവ അത്യുക്തപ്രേരണകളാകുന്നു. സന്ദർഭോ
ചിതം ഉപയോഗിച്ചാൽ വിദ്യാത്മികളെ പാവകളിപ്പിക്കാൻ ഇത്തരം
പ്രേരണകൾക്കു ശക്തിയുണ്ട്. തുറന്നു പറയും പ്രവർത്തിച്ചുകാണിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നതെല്ലാം വ്യക്തപ്രേരണകളാകുന്നു. വ്യക്തങ്ങളായവയേ
ക്കാൾ അത്യുക്തപ്രേരണകളാണു നല്ലവണ്ണം ഫലിച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കു
റെക്കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു മലയാളം ഭയിനിംഗ്സ്കൂളിനോടുചേർന്നു മിഡിൽ
സ്കൂൾ ഇല്ലാതിരുന്നു. അന്നത്തെ ഭയിനിംഗ്സ്കൂളിൽ ഒരു ഫെഡ് മാ
സ്റ്ററും ഒരു അസിസ്റ്റൻറ് ഏതാനും അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുൾപ്പെടെ
ഒരു ചെറു സമുദായമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രായോഗി
ക പരിശീലനത്തിന് അടുത്തുള്ള മിഡിൽസ്കൂളിലെ ക്ലാസ് വിട്ടുതരിക
യായിരുന്നു പതിവ്. അക്കാലത്ത് ഭയിനിംഗ്സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായ ഒരു
ചെറുപ്പക്കാരൻ അദ്ധ്യാപകൻ പ്രായോഗിക പരിശീലനത്തിന് ഏഴാം
ക്ലാസ് ലഭിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥിക്കു പല വിഷയങ്ങളും
സ്വകൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു നേരിടാതിരുന്നില്ല. അവയിൽ മുഖ്യമായ
ത് പ്രായോഗിക പരിശീലനം നടത്തിവരുന്ന സ്കൂളിലെ പ്രഥമാധ്യാപക
ന്റെ ചാപല്യമാണ്. ഒരുദിവസം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടക്കു കുട്ടികളെ തി
രിഞ്ഞുനിർത്തി പ്രഥമാധ്യാപകൻ പൂജാത്തിലേ ചൊരിച്ച ചിരഞ്ജു പരിശോ
ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ അസഹിഷ്ണുവായ അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥി അല്പം
കണ്ണിതഭാവത്തോടെ നിലകൊള്ളുകയും, കുട്ടികളുടെ ശ്രദ്ധയെ തന്നിൽ
ആകർഷിച്ചു പ്രഥമാധ്യാപകനെ പൂജാ തിരിച്ചുകാണിച്ചത് മത്യാദക്കോ
യിപ്പായെന്നു അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസവും
പ്രഥമാധ്യാപകൻ പതിവുപരിശോധനക്കു മുതിർന്നെങ്കിലും ഞായറും പൂജാ
തിരിയാൻ തയ്യാറായില്ല. പ്രഥമാധ്യാപകനെ അനുസരിക്കരുതെന്നു പ
റഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അനുസരിക്കാതിരിക്കു സംഭവിച്ചു. അദ്ധ്യാപകവി
ദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഫലിച്ചു. അത്യുക്തപ്രേരണകൾ പല ഘട്ടങ്ങളിലും
ഇത്തരത്തിൽ ഫലിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യാപകപ്രേരണ ഫലിക്കണമെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യാ
പകനു വശഗരായിരിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതി
നു സ്റ്റേഫത്തോളം പററിയ ഒരുഷധം “വറെയില്ല. “സ്റ്റേഫമുള്ളദിക്കിൽ
ഭയമുണ്ട്.” എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. ഭയഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളെ
സ്റ്റേഫമാകുന്ന ശുദ്ധലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു ദൃഢമാക്കണം. അദ്ധ്യാപകൻ
സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളതാ
യാൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അയാൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏല്ലാ പ്രേരണകളും

സഫലമാവും എന്നു മാത്രമല്ല അയാളുടെ അധികാരശക്തിയെ വിദ്വാത്മികളും രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരും ബഹുമാനിക്കുകയും യാതൊരുവിധ പരാതികളും ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. “കൂലിക്കുറക്ക വേല” എന്ന തോതിൽ പണിയെടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വിദ്വാത്മികളെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കാനോ അവരുടെ ഭേദഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾക്കു പാത്രമാവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

വിദ്വാത്മികളെ വശീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വേറൊരു കരണം ജ്ഞാനസമ്പന്നതയും അദ്ധ്യാപന മാതൃകയുമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അതതുവിഷയം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെടുത്താറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ ഇതരവിഷയം പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോരാത്തവരാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു വലിയ പോരായ്മതന്നെയാണ്. മൈസൂറു ക്ലാസുകളിൽ കണക്ക്, ചരിത്രാമൃതലായ ച പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ കാഷ്ചൽ അവധിയെടുക്കുന്നപക്ഷം അന്നേദിവസം ആവിഷയം പഠിപ്പിക്കാതെ ആപീരിയേഡ് വിശ്രമത്തിന്നു അനുവദിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു വിദ്വാത്മികൾ മനസ്സലക്കുന്നതു മറ്റു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു അതേപ്പറ്റിയാതെ അറിഞ്ഞുകൂടുന്നതല്ലേ? അദ്ധ്യാപനംകേവലം ഒരു കൈത്തൊഴിലല്ലാത്തസ്ഥിതിക്ക് ഒരുതൊഴിലാളിക്ക് ആവശ്യമായ പരിജ്ഞാനമല്ല അദ്ധ്യാപകനുവേണ്ടത്. വാസനാനുസരണം വിദ്വാത്മികൾക്കുണ്ടാവുന്ന എല്ലാജിജ്ഞാസകളേയും ഉണർത്തി അവരെ സംതൃപ്തരാക്കാനുള്ള സാർവ്വജനികജ്ഞാനംകൊണ്ടു അദ്ധ്യാപകൻ ബഹുമാന്യനാവൂ. ന്യായയുക്തമായ എല്ലാവിധ സംശയപ്രശ്നങ്ങൾക്കും തക്കസമാധാനം തുരുനാഥനിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെന്നബോധം കട്ടികൾക്കുണ്ടായാൽ ശിഷ്യർ വശത്താകാതെ വരുന്നതല്ല. പഠിപ്പുണ്ടായതുകൊണ്ടായില്ല; അതു അന്യനെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മിടുക്കും ആവശ്യമാണ്. അദ്ധ്യാപനമാതൃക മില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ മിക്കവാറും വനഭോജനപ്രായമാണ്. പഠിപ്പു കറഞ്ഞാലും ബോധനസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു കറെയൊക്കെ നിലനിൽക്കും. പഴക്കത്തിൽ ചെമ്പുതെളിയുമെന്നേയുള്ളു. പഠിപ്പിലും പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും പടുതമുള്ളവരാണ് ശിക്ഷകവൃന്ദന്മാരെന്നു മഹാകവി കാളിദാസനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടുതുണങ്ങുവാൻ ശിഷ്യരെ മിക്കവാറും വശപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതു നിസ്സന്ദേഹമാകുന്നു. സ്നേഹിച്ചും ശിക്ഷാസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും വിദ്വാത്മികളെ വശപ്പെടുത്തി അവരെ കർമ്മകുശലന്മാരും സദുത്തന്മാരും സുശീലന്മാരുമാക്കി വളർത്തുന്നതിന് ഏതെല്ലാം പ്രേരണകളെ ഏജിനെയെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചു ഫലിപ്പിക്കാമെന്നു ചുവടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

1. മാതൃകാപ്രേരണ. ബഹുമാന്യരായവരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വാസന മനുഷ്യസമുദായംകുന്നു. അധ്യാപകന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരുതൃപ്തമുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ സ്വവൃത്തികളെ ന്യായീകരിക്കാൻ അധ്യാപകന്മാരുടെ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കുന്ന സ്വഭാവം മുനിട്ടനിൽക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് അഭിലാഷനീരമല്ലെന്ന് അധ്യാപകൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന യാതൊന്നും തന്നിൽ നിന്നു പ്രദർശിതമാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യമാകുന്നു. ബീഡി, പൊടിമുതലായവയുടെ ഉപയോഗം നിഷിദ്ധമെന്നു വിധിച്ചിട്ട് അവ വാങ്ങാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ നിയോഗിക്കുകയും അവരുടെ മുൻപാകെ വെണ്ടിക്കാളയുടെ പൂജാപൊയ്ക, മലിനമായ നാസാദവാരങ്ങളോടുകൂടിയൊ യുദ്ധരത്നംപോലെയെ പുകവലിച്ചുകൊണ്ടോ പ്രവേശിക്കുന്നതു വരിമാന്യമാക്കു ഇരിക്ക. ചായകുടിയുടെ ദോഷത്തെപ്പറ്റി കൂലകഷമായി പ്രതിപാദിച്ചശേഷം അധ്യാപകൻ ശുദ്ധചരണാർത്ഥം ചെയ്തവരുത്തിക്കുടിക്കുന്നതു കാണുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പിത്തവൃത്തിയും ഏകാക്ഷര വിന്തനീയമാണല്ലോ. ചുരുക്കിപറയുകയാണെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥിക്കു വയ്യാത്തത് അധ്യാപകന് അറിവിതം; അവർക്കു കൂടിയേതീരു എന്നത് അധ്യാപകനു ഹിതം എന്ന ചട്ടിച്ചുള്ള മാതൃകാജ്ഞിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ചരിത്രം, സാഹിത്യം മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ സന്മാതൃകകളെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും മാതൃകാപ്രേരണകൾ തന്നെ.

2. മൊന്നുപ്രേരണ. ക്ലാസ് ശബ്ദാലോചനയായിരിക്കുമ്പോൾ അധ്യാപകൻ കുട്ടികളോടൊപ്പമൊ അതിൽ കൂടുതലൊ ഉച്ചത്തിൽ ആക്രോശിക്കാതെ മെഴുനമായിരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ഫലിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. പാഠമധ്യ വികൃതികാണിക്കുന്നവനെ അതിൽനിന്നു പിൻതിരിക്കാൻ അവന്റെ വികൃതിത്തം താൻ കണ്ടു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു നോട്ടം മതിയാകും. ഇതുകൊണ്ട് അധ്യാപനത്തിനു ഭംഗം നേരിടുകയുമില്ല. തുടച്ചതായി ഭർവ്വത്തി തുടങ്ങുന്നവനോടു പെരുപ്പുനടിച്ചു മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതും ഏകാക്ഷര ഫലിക്കാതെ വരികയില്ല.

3. നിയമങ്ങൾമൂലമുള്ള നിയന്ത്രണം. പതിവായി പന്തുമണിക്കുമ്പോൾ മാജരാവണമെന്നും, പാഠശാലയിലെ വ്യവസ്ഥിതികൾക്കുറപ്പെട്ടു നടക്കണമെന്നും, പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഒരു മായം കൂറുവേണമെന്നും മറ്റും പദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ച പല നിയന്ത്രണങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. ഇവയിൽ ആവശ്യംവേണ്ടതാതും വ്യക്തമായി മുൻകൂട്ടിധരിപ്പിക്കുക; വ്യതിചലനത്തെ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെച്ച് അറിയുക; നിയമങ്ങളെ കർശമാക്കാതിരിക്കുക; നിയമചംഘത്തിന് അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കുക; ഇത്യാദികളെ

ലും നിത്യന്ത്രണപ്രദനകളാകുന്നു.

4. അഭിനന്ദനപ്രേരണ. അഭിനന്ദനം വാഗ്മൂലമായും പ്രവൃത്തിമൂലമായും രണ്ടുവിധമുണ്ട്. സാമത്വത്തെപ്പറ്റി സ്തുതിക്കുന്നതു വാഗ്മൂലമായ അഭിനന്ദനമാകുന്നു. ഇതു സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചാൽ വിദ്വാന്മാർക്കും ഗവീഷ്ണന്മാരായിത്തീരാനിടയുണ്ട്. അതിനാൽ അഭിനന്ദനവും നോക്കി അപൂർവ്വമായി പ്രയോഗിക്കാണുപാടുള്ളു. പ്രവൃത്തിമൂലമുള്ള അഭിനന്ദനം പല പ്രകാരത്തിലാവാം. ഇതിലൊന്നാണു സമ്മാനം. നൂറുക്കായ മാനമാണ് സമ്മാനമെങ്കിലും പാരിതോഷികം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണല്ലോ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. പണമൊ പുസ്തകമൊ ഇര സാധനങ്ങളൊക്കൊട്ടു് അഭിനന്ദിക്കുന്നതു പ്രോത്സാഹനമാണെന്നിലും ലാഭേച്ഛ നിദാനമാകയാൽ സമ്മാനത്തെ ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രേരണയായി ഗണിക്കാമോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇത്തരത്തിലല്ലാതെയും അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്തുത്യർത്ഥമായ സ്വഭാവമുള്ള വിദ്വാന്മാരെവിളിച്ച് അടുക്കൽനിറുത്തി അധ്യാപകൻ വാത്സല്യപൂർവ്വം പുറത്തുതടവുക, സുസ്തരവദനനായി കശലം വോദിക്കുക, ക്ലേശങ്ങളിൽ അനുഭവം പ്രദർശിപ്പിക്കുക മുതലായവയാൽ തന്നെപ്പറ്റി തുണനാഥൻ പ്രത്യേകമതിപ്പും വാത്സല്യമുണ്ടെന്നും അതിനുമേതു തന്റെ പരിശ്രമവും സർവ്വത്തിയുമാണെന്നും ധരിച്ചു വിദ്വാന്മാർ പരിഞ്ഞത്തിൽ കൂടുതൽ വ്യാപൃതനും സുശീലനും ആയിത്തീരുന്നിടയുണ്ട്. വളരെ മുട്ടുസ്വഭാവക്കാരിലും ഇത്തരത്തിൽ പ്രേരണകൾ ഫലിക്കാതിരിക്കയില്ല.

5. തളിപ്രേരണ. കളിച്ചുപഠിപ്പിക്കുകയാണു പ്രകൃതം ഉള്ള അധ്യാപനം. മനുഷ്യതന്മയീ ചികിത്സയും ഇത്തരത്തിൽ പാഠങ്ങളുടെ പരിശീലനം സൂക്ഷിച്ചാൽ വിചക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. പൂച്ചക്കുട്ടികൾ തള്ളപ്പിച്ചു യുവാവി കളിക്കുന്നതു മേൽ ചിലിത്ത ചിടിക്കാത്തതു പരിശീലനമത്രെ. വിനോദപ്രദങ്ങളായ അത്യാലോചനങ്ങളിൽ അശേഷം മുഷിവില്ലാത്ത വിദ്വാന്മാർക്കും, കൗതുകം അല്ലാത്ത സാഹിത്യവാൻ സാധാരണ വൈമനസ്സും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അധ്യാപകൻ കട്ടികളുമായി കളിച്ച് അവരെ പ്രവൃത്തിസാമത്വമുള്ളവരാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പലപ്രകാരത്തിൽ പ്രയോജനകരമാണ്. അല്ലാ വിനോദമാകുന്ന വെൺകളിപ്പശി എല്ലാപാഠങ്ങളേയും മിനസപ്പെടുത്താൻ കശലിയായ അധ്യാപകനു സംധിക്കും. ക്ലാസ്സ് ആനന്ദരംഗമാകുന്നു. വ്യാമോഹങ്ങളൊക്കെ തുടർ.

6. അനുക്രമപ്രേരണ. അധ്യാപകന്റെ അനുക്രമം എല്ലാ സ്തോത്രം തന്നെക്കണ്ടെന്ന ബോധം കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവണം. തന്മൂലം അ

വർ ദർശ്യാപാരങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിയുന്നതിന്നും അഭിനന്ദനാർത്ഥമായ ഏതു സാഹസത്തിലും ഏർപ്പെടുവാൻ കൂസലില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നതിന്നും ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ ഭിന്നങ്ങളിലും ദർശ്യാപാരങ്ങളിലും സർവ്വത്തന്നാ തനിക്ക് വെറുപ്പാണെന്ന് അഭ്യൂഹകൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ മനസ്സിലാക്കുകയും ആവശ്യമാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസമെന്നതു പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളെ ഉരുക്കഴിച്ചു പരീക്ഷാപ്രശ്നങ്ങൾക്കുത്തരമെഴുതി ജയിക്കുകയല്ലെന്നും കായികവും മാനസികവും സാമ്പാർത്ഥ്യികവുമായ തുണങ്ങളുടെ പോഷണമാണെന്നും ധരിച്ച് അതിനുമുമ്പെക്കാലത്തായ അധ്യാപകൻ, സ്വശിഷ്യരിൽ ഉണ്ടാവണമെന്നദ്ദേശിക്കുന്ന നന്മകളെ താൻ വേണ്ടപോലെ ആജ്ഞിച്ച്, ഭയവും, വേദനയും, അപമാനവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ശിക്ഷകളെ നിശ്ശേഷം വെട്ടിച്ച് സ്വസ്ഥമായ സ്വസ്ഥതയെത്തന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളാകുന്ന മുക്കുങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് അധ്യാപകപ്രേരണകളുടെ പരമസാധ്യം.

അംഗം.

(ചെങ്കുഴിയിലൂടെ നാടകത്തിൽനിന്നും ഗദ്യസംഗ്രഹം)

II

(ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.)

അവർ ഒരിക്കൽ ഉൽകൃഷ്ടവും അനവദ്യയും ആയിരുന്നതും ഇപ്പോൾ അയാളെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന മനോവൃഥകൊണ്ടു ക്ഷീണംഭവിച്ചതും ആയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയിൽ മധുരമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് ശക്തിയുള്ളതും എന്നാൽ ബലംപ്രയോഗിച്ച് കിലുക്കിയാൽ അപസ്മരം ഉരുവിപ്പിക്കുന്നതുമായ മണികളോട് ഉപമിച്ചു.

വിവൃദ്ധപ്രതിഭിയായി ഗൗരവമേറിയ വിഷയത്തിൽ ബലശ്രദ്ധനായിരുന്ന രാജകുമാരനിൽ മൃദലമായ പ്രേമവികാരം അങ്കുരിക്കുന്നത് അല്പം അസംഭാവ്യമാണ്. എങ്കിലും ഓഫീലിയായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രേമവി

കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ആ യുവതിയോടുള്ള തന്റെ പെരുമാറ്റം അപ്പം നിഷ്ഠൂരമായിപ്പോയി എന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം അവൾക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ഈ ഏഴുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടെന്നു തീർന്ന ഭ്രാന്തിന് അനുരൂപങ്ങളുമായ വാക്കുകൾ ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നും രാജകുമാരന്റെ ഹൃദയാത്മകത്തിൽ നിവ്യാജമായ സ്നേഹം കിടപ്പുണ്ടെന്ന് ആ മാന്യയുവതിക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

“നക്ഷത്രങ്ങൾ അഗ്നിഗോളങ്ങളാണെന്നും സൂര്യൻ ചലിക്കുന്നുവെന്നും സത്യം അനൂതവാദിയാണെന്നും നീ സംശയിച്ചാലും ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും സംശയം വേണ്ട” എന്ന് ആ ഏഴുത്തിൽ ഏഴുതിയിരുന്നു. ഈ ഏഴുത്തിനെ അവൾ അജ്ഞാനസരണം പിതാവിനെക്കാണിട്ടു. ഇതിനും പുറമേ അപ്പോഴപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മാംഗലാദിന്റെ പ്രേമസൂചകങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളേയും അവൾ പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. പിതാവായ ‘പൊളോണിയസ്സ്’ ഈ വർത്തമാനം രാജാവിനേയും രാജ്ഞിയേയും അറിയിക്കേണ്ടത് തന്റെ ചുമതലയാണെന്നു വിചാരിച്ച് അപകാരം ചെയ്തു. രാജാവും രാജ്ഞിയും രാജകുമാരന്റെ ഭ്രാന്തിനുള്ള പ്രധാനകാരണം ഇതാണെന്നു ശങ്കിച്ചു. ഒപ്പിലിടായുടെ സൗന്ദര്യം ആയിരിക്കാം രാജകുമാരന്റെ ചിത്തഭ്രമത്തിനുള്ള ഫേതു എന്നു വിചാരിച്ച രാജ്ഞി അവളുടെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും രാജകുമാരന്റെ ഉന്മാദത്തെ ശമിപ്പിച്ചു പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ ആക്കുമെന്നു ആശിച്ചു. എന്നാൽ മാംഗലാദിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ കാരണം രാജ്ഞിവിചാരിച്ചതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു അത് ഇപ്രകാരം ശമിപ്പിക്കത്തക്കതുമല്ലായിരുന്നു. രാജകുമാരനു പ്രത്യക്ഷമായ പിതാവിന്റെ പ്രേതം ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോരാജ്യത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നു. രാജാവിന്റെ വധത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നുള്ള പ്രേതത്തിന്റെ ഗൗരവമേറിയ ആജ്ഞ അത് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനു സൈപരം നൽകിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ താൻ കാണിക്കുന്ന വിളംബനം ഒരു മഹാപാപമാണെന്നും പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ ലംഘിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. എന്നാൽ സഭാ പട്ടാളക്കാരാൽ സുരക്ഷിതനായിരുന്ന രാജാവിനെ വധിക്കുന്നത് അത്ര സുകരമല്ലായിരുന്നു. എന്നതെന്നെയല്ല തന്റെ മാതാവായ രാജ്ഞിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അദ്ദേഹത്തിന് അപ്രതിഹതമായ ഒരു പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു. ഇതിനുംപുറമെ തന്റെ രാജാപഹാരി, തന്റെ മാതാവിന്റെ ഭർത്താവായെന്നുള്ള സംഗതിയും അദ്ദേ

ഹത്തിനെ ഒട്ടധികം വേദനപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിശിതതയെ ഏകദേശം ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമസ്തജന്തുക്കളിൽ ഒരത്തനെ വധിക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ പ്രകൃത്യാ ശാന്തനായ ഹാലാറിനു ദുസ്സഹവും മനസ്സിനു വളരെ വെറുപ്പുള്ളതുമായ ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. ദീർഘമായ വിഷ ഭവം ദുഃഖവും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരുമാതിരി പാഞ്ചല്യവും അസ്ഥിരതയും ജനിപ്പിക്കുകയും ആവക കഠിനപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പൊതുവുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൂടാതെ താൻകണ്ട പ്രേതം തന്റെ അച്ഛന്റെതുതന്നെയാണോ എന്നും അതോ കാമരൂപിണിയായ വല്ല പിശാചും തന്റെ അച്ഛന്റെ വേഷം ധരിച്ചവൻ ഈ ഭയനീയാവസ്ഥതന്നെ തരം എന്നോർത്ത് വധമാകുന്ന കഠിനപ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനു തന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയല്ലേ എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സംശയമില്ലാതിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കേവലം ഒരു വിഭ്രാന്തിമാത്രം ആയിരിക്കാനിടയുള്ള പ്രേതഭർത്തനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് അയുക്തമാണെന്ന് അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു.

ഹാലാറു് ഇപ്രകാരമുള്ള അസ്ഥിരചിത്തത്തോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം നാടകക്കാർ രാജധാനിയിൽ വന്നുവേണം. ഇവർ അദ്ദേഹത്തിനു മുന്പുതന്നെ സുപരിചിതന്മാരായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അവരിൽ ഒരാൾ 'ട്രോയി'ലെ രാജാവായ 'പ്രയ' മിന്റെ മരണത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്ഞിയായ 'ഹെക്യൂബ'യുടെ വ്യസനത്തെയും വർണ്ണിക്കുന്ന ദുഃഖാത്മകമായ ഘട്ടം വിസ്തരിക്കുന്നതുകേട്ട് ഹാലാറിനു വളരെ രസം തോന്നിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഹാലാറു് തന്റെ പഴയസ്നേഹിതന്മാരായ നാടകക്കാർക്കു സ്വാഗതമരുളുകയും ആ വിദഗ്ദ്ധനടനോടു് ആ ഭാഗം ഒന്നുകൂടി അഭിനയിച്ചുകാണിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു സമത്വമായ നടൻ ആ ഭാഗം ഒന്നുകൂടി അഭിനയിച്ചു. വൃദ്ധനായ രാജാവിന്റെ വധം, നഗരഭ്രമനം, ജനങ്ങളുടെ നാശം അതിനിടയിൽ പണ്ടു് രാജകീയവസനം ധരിച്ചിരുന്ന അരയിൽ ഒരു വിരിപ്പും, കീരീടം ധരിച്ചിരുന്ന തലയിൽ ഒരു വസ്ത്രവണ്ഡവും മാത്രം ധരിച്ച് രാജ്ഞി പരിഭ്രമിച്ചു ഓടുന്നതും, എല്ലാം യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങൾപോലെ രംഗത്തിൽ അഭിനയിച്ചതിനാൽ കാണികൾ പൊട്ടിക്കരയുകയും നടൻ തന്നെ കണ്ണനീർ തുടുകയും ഗൽഗദാക്ഷരത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തതായിക്കണ്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഹാലാറു് ഇപ്രകാരം വിചാരിച്ചു. "ഇങ്ങനെ കല്പിതമായ ഒരു കഥയുടെ അഭിനയത്തിൽ നടൻതന്നെ, ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും അനേകശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു് മരിച്ചതും ആയ ഹെക്യൂബാക്ക് വേണ്ടി ദുഃഖിക്കുകയും, കണ്ണനീർ തുടുകയും, ചെയ്യാമെങ്കിൽ യഥാ

തർത്തിൽ രാജാവായ പ്രിയപിതാവിന്റെ വധത്തിൽ ദുഃഖത്തിനും കോപത്തിനും അവകാശമുള്ള ഞാൻ ഇക്കാലം ഒക്കെയും പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാതെ സർവ്വം വിസ്മരിച്ച് നിദ്രചെയ്യുന്നത് എത്രമാത്രം നിന്ദ്യമായ അലസതയാണ്. ഘാതകന്മാർ നാടകം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നടന്റെ അഭിനയവൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ട് ജാതനിവേദരായി പരസ്യമായി അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ദുഃഖകർമ്മത്തെ സമ്മതിച്ചതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ കൊലപാതകം അതിനു നാക്കിലെങ്കിലും അതുതകരമായ മറ്റൊരവയവം മുഖേന സംസാരിക്കും. അതിനാൽ ഈ നടന്മാരെക്കൊണ്ട് എന്റെ അച്ഛന്റെ വധത്തിനോടു സാമ്യമുള്ള ഒരു കഥയെ പിതൃവന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് അഭിനയിപ്പിക്കണം. അഭിനയസന്ദർഭത്തിൽ രാജാവിന്റെ മുഖഭാവം ഞാൻ നല്ലറസ്സും സൂക്ഷിക്കും. ഞാൻ രാജാവിന്റെ ഏദയവികാരത്തെ പരീക്ഷിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവം മാറുന്നതിൽ പിന്നത്തെ പ്രവർത്തിമാർക്കും എനിക്കുമാം. അതുകൊണ്ട് നാടകംതന്നെയാണു രാജാവിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശുദ്ധാശുദ്ധത ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം.”

രാജകുമാരന്റെ അസാധാരണത്തിന്റെ കാരണം എന്താണെന്ന് അറിയാൻ രാജാവിന് വളരെ ഉത്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനായിട്ട് ഇദ്ദേഹം പല വഴിയും നോക്കിയിട്ടും ഫലമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒടുക്കം ഒഫീലിയായോടുള്ള അനുരാഗമായിരിക്കുമോ ഈ അസാധാരണത്തിനു കാരണം എന്നു ശങ്കിച്ച് അത് പരീക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആ യുവതിയുടെ പിതാവായ പൊളോണിയസ്സും ഈ അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒഫീലിയായും രാജകുമാരനുമായിട്ട് രഹസ്യമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് ഒരു സന്ദർഭമുണ്ടാക്കണമെന്ന് രീച്ചാർക്കി അവർ അവളെ ആളയച്ചുവരുത്തി ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി. പിന്നീട് രാജകുമാരന് ആളയച്ചു. ഒഫീലിയായെ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കാനായിട്ട് അവർ ഏല്പാടുകയായി. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞു രാജാവും പൊളോണിയസ്സും ഒരു മറക്ക പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു. മാലാറ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരാത്മഗതത്തോടുകൂടിയാണ് വന്നുവേണ്ടത്. “ഇരിക്കയോ ഉത്തമം, മരിക്കയോ ഉത്തമം എന്നാണ് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ നേരിട്ടിട്ടുള്ള സംശയം. ദൈവദൂഷകം നിമിത്തം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീവ്രവേദനകളേയും ശല്യങ്ങളേയും ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ അതോ വിപൽ സമൂഹത്തോടു മല്ലിച്ച് അവയെ അവസാനിപ്പിക്കയോ മഹാമനസ്സുതയുടെ ഉത്തമലക്ഷണമെന്ന സംശയമായിരിക്കുന്നു. മരിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ ദീർഘമായ ഗാഢനിദ്രയെ അപലംബിക്കുകയെന്നല്ലാതെ അതിലധികമായി മറ്റൊന്നുമില്ല. ഈ നിദ്ര

കൊണ്ടു തലവേദനയും എന്തോണ്ടു മനുഷ്യശരീരത്തിനു സഹജങ്ങളായ അസംഖ്യം രോഗങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ശമിക്കുവാൻ തീർച്ചയാണെങ്കിൽ അത് അദ്വൈതപരമായ കൈവ്യക്തനെന്നാണ്. മരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ഉറങ്ങുക എന്നുള്ളത് നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷെ ആ ഉറക്കത്തിൽ വല്ല സ്വപ്നവുമുണ്ടായി എന്നുവരാം. ഇതാണ് ഫലം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ മൗനനിദ്രയിൽ ഈ നശപരമായ പാശമോചനം ചെയ്തതിന് ശേഷം വല്ല സ്വപ്നവും ഉണ്ടായേക്കാവുന്നതു സംഗതി നമ്മെ ചിന്താഭയാ കലമ്പാക്കാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയാണ് വിപത്തുകൾക്ക് ഭീർഘമായുണ്ണു നൽകുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു ചെറിയ കത്തിയുടെമാത്രം സഹായംകൊണ്ട് നിർവൃതി സമ്പാദിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ രെങ്കിലും കാലത്തിന്റെ താഡനങ്ങളും നിന്ദനവും ചലന്റെ അനിതീയും ഗവിയന്റെ ഗർഹണവും, നീതിയുടെ വിളംബനവും നിരാകരിക്കപ്പെട്ട പ്രേമജ്വലമായ ദുഃഖവും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അധികാരപ്രമത്തതയും അയോഗ്യന്മാരിൽനിന്നും സത്തുക്കൾക്ക്, പലിക്കുന്ന അപമാനവും സഹിച്ചു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? മരണാനന്തരം (വേറെ വിധത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ ഏതൊരധ്വാനം ഒരിക്കൽ പോയാൽ പിന്നെ തിരിച്ചുവരാത്തതായ ആ അസംവിജ്ഞാതരാജ്യത്തിൽ) എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ളതും മനസ്സിന് ചാഞ്ചലം നൽകുകയും ബുദ്ധിയെ ഭ്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അജ്ഞാതങ്ങളായ വിപത്തുകളിലേക്കു ചാടുന്നതിനേക്കാൾ ഇപ്പോൾ നമുക്കുള്ളവയും നിശ്ചിതങ്ങളുമായ ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കുകയാണു നല്ലതെന്നു നമുക്ക് ഉപദേശം തരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ കിടന്ന് ദുസ്സഹങ്ങളായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചും ഭാരം വഹിച്ചു തളന്നും ജീവിക്കുന്നതിന് ആക്കെങ്കിലും മനസ്സ് വരുമോ? ഇങ്ങിനെയാണു നമ്മുടെ മനസ്സാക്കിതന്നെ നമ്മെ ഭീരുക്കളാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്റെ സഹജവണ്ണം ചിന്തയുടെ പാണ്ഡുത്വംകൊണ്ടു ദുഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം സാരങ്ങളും ഗൗരവമേറിയവയും ആയ പ്രാരംഭങ്ങൾ വിവിതമാക്കും വിട്ടു വകുഗതിയെ അവലംബിച്ചു 'പ്രവർത്തി' എന്നുള്ള പേരിന് അനർഹങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു." ആത്മഗതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചപ്പോൾ ഹാലേറ്റ് പുസ്തകപാരായ ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന ഒഫീലിയയെക്കണ്ടു.

ഹാൾ:- സുമുഖിയായ ഒഫീലിയായോ? ഹീ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എന്റെ പാപങ്ങളെക്കൂടി ഓർമ്മിക്കണം.

ഒഫീ:- സ്വാമിൻ! അവിടയ്ക്ക് ഇത്രനാളും സുഖംതന്നെയായിരുന്നോ?

ഹാൾ:- സുഖംതന്നെയായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നോട് നന്ദിപറയുന്നു.

മെലിയിച്ചു:- പ്രഭോ! അങ്ങയ്ക്കു മടക്കിത്തരണമെന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില സ്റ്റാർക്കുമാരും എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ദയവു ചെയ്തു അവയെ തിരികെ സ്വീകരിക്കണം.

മാം:- ഇല്ല ഞാനൊന്നും നിനക്കു തന്നിട്ടില്ല.

മെലി:- സ്വാമിൻ അങ്ങു തന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അങ്ങയ്ക്കു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. അവയോടുകൂടെ സ്നേഹസൂചകവും അവയെക്കാരും വില കൂടുന്നതുമായ വാക്കുകൾകൂടി തന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ വിലകുറഞ്ഞതായിത്തീർന്നു. ആ സ്റ്റാർക്കുമാരെ തിരികെ ചുട്ടുത്തുകൊള്ളണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭാതാക്കൾ ദയവിലാത്തവരായിത്തീർന്നുവോൾ വിലയേറിയ ഭാഗങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടമനസ്സിനു കേവലം വിലയില്ലാത്തവയായിത്തീർന്നു. ഇതാ വാങ്ങിക്കൊൾക.

മാം:- ഓ നീ ഒരു വലിയ സത്യവതിതന്നെ. നീ സമുഖിയാണോ?

മെലി:- സമുഖ്യവും സത്യസന്ധതയും തമ്മിൽ വളരെ യോജിപ്പുണ്ട്.

മാം:- ഇതു വിപരീതാർത്ഥം ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാചകമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു വാസ്തവമായി പരിണമിച്ചു. ഞാൻ ഒരിക്കൽ നിന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

മെലി:- വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങ് എന്നെ അപ്രകാരമാണു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്.

മാം:- നീ എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല.

മെലി:- എന്നാൽ ഞാൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു.

മാം:- നീ ഒരു കന്യാസ്ത്രീമഠത്തിലേക്കു പൊയ്ക്കൊൾക. വെറുതെ പാപികളെ ജനിപ്പിക്കേണ്ട. നിന്റെ അച്ഛനെവിടെ?

മെലി:- സ്വാമിൻ! അദ്ദേഹം വീട്ടിൽതന്നെയുണ്ട്.

മാം:- എന്നാൽ അയാളെ വീട്ടിൽതന്നെയിട്ടു കതകടക്കണം. അയാളുടെ വിഡ്ഢിത്വം മുഴുവനും വേറെ ആരും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇതാ ഞാൻ പോകുന്നു.

മെലി:- ദൈവംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ശമിപ്പിക്കട്ടെ. എത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു മനസ്സാണ് ഇവിടെ ഭ്രംശിക്കപ്പെട്ടതു്. രാജസേവന്റെ ജിഹ്വയും, ഭടന്റെ ഖഡ്ഗവും, വിദ്വാന്റെ ദൃഷ്ടിയും ഇവിടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. എന്നതന്നെയല്ല ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ആ

ശാങ്കാവും സഭാചാരത്തിന്റെ ഭേദവും, ആകൃതിയുടെ ആദർശവും നിരീക്ഷകന്മാരുടെ നിരീക്ഷണവിഷയവും എല്ലാം നശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മധുരപ്രതിജ്ഞകളെ ആസ്പദിച്ച ഞാൻ സ്രീകളിൽ വെച്ച് എത്രയോ പാപിയും ചിന്നയുമാണ്. ഇതാ ഞാനിപ്പോൾ ഉൽകൃഷ്ടവും മഹത്തുമാന ബുദ്ധി, അപശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മധുരസ്വരങ്ങളോടുകൂടിയ മണികളെപ്പോലെ കാണുന്നു. ആ നിസ്സല്പമായ ആകൃതിയും യൗവനത്തിന്റെ ശോഭയും ഉന്മാദത്താൽ ഹനിക്കപ്പെട്ടു. കഷ്ടം! ഞാൻകണ്ടതു കാണുന്നതിനും കണ്ടുകഴിഞ്ഞതിനെ കണ്ടതിനും ഇപ്പോൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്നതിനും എന്തു പാപം ചെയ്തു

ഈ സംഭവങ്ങൾ ഓക്കേയും കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന രാജാവും പൊളോണിയസ്സും രാജകുമാരന്റെ ഉന്മാദത്തിനുള്ള കാരണം അനുരാഗമല്ലെന്ന തീർച്ചയാക്കി. രാജകുമാരനെ ഇപ്രകാരം നിയന്ത്രണം കൂടാതെ വിട്ടേക്കുന്നത് അപായകരമാണെന്നു കരുതി കുടിശ്ശികയുള്ള കപ്പം ഇടാക്കുന്നതിന് എന്നുള്ള വ്യാജേന രാജകുമാരനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അയക്കണമെന്ന തീർച്ചയാക്കി. ഇതിനും പുറമെ സമുദ്രസഞ്ചാരവും, രാജ്യസന്ദർശനവും, വിവിധങ്ങളായ കാഴ്ചകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ബാധിച്ചിരുന്ന—ശല്യത്തെ ദൂരീകരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും വിചാരിച്ച രാജാവു മന്ത്രിയോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. മന്ത്രിയും അതിനോടനുസരിച്ചു. വലിയ ആളുകളിൽ കാണുന്ന ഭ്രാന്ത് അനിയന്ത്രിതമായി വിട്ടേക്കാൻ പാടുള്ളതല്ലല്ലോ.

ഇതിനുശേഷം രാജകുമാരൻ സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു കഥയുണ്ടാക്കി രാജാവിന്റേയും രാജ്ഞിയുടേയും സന്നിധിയിൽ വെച്ച് അഭിനയിച്ചു ഫലിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തു നാടകത്തിലെ ഇതിവൃത്തം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “വീരനാരായണൻ ഒരു പ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ‘ഗൺസാഗൊ’ എന്നും ഭാര്യയുടെ പേര് ‘ബാപ്റ്ററിസ്സാ’ എന്നുമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം പ്രഭു തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ‘ലൂഷ്യാനസ്സ്’ എന്നയാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവിയിൽ വിഷമുണ്ടിയുടെ നീരൊഴിച്ചു വെച്ചു. ഏതൊരു മനസ്സാണുതെ ‘ലൂഷ്യാനസ്സ്’ ‘ബാപ്റ്ററിസ്സാ’യെ തന്റെ പത്നിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നാടകം അഭിനയിച്ച സമയം രാജാവും രാജ്ഞിയും, രാജസേവകന്മാരും അറങ്ങത്തു നന്നിഹിതരായിരുന്നു. രാജാവ് ഹാലററിന്റെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഹാലററ് രാജാവിന്റെ മുഖഭാവം നോക്കി ഗ്രഹിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽനിന്നു ഇരുന്നിരുന്നു. ‘ഗൺസാഗൊ’യും ‘ബാ

പ്ലാസ്റ്റിക് തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തോടുകൂടെയാണ് കഥ ആരംഭിച്ചത്. ബാപ്റ്റിസ്റ്റാക്ക് തന്റെ വരനായ പ്രഭുവിനോടുള്ള ദ്രുതപ്രേമത്തെപ്പറ്റി അവർ ഒരുമിച്ച് സംസാരിക്കുകയും തന്റെ വരൻ മരിച്ചു താൻ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയാവുകയാണെങ്കിൽ താൻ ഒരിക്കലും പുനർവിവാഹം ചെയ്തയില്ലെന്ന പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു ചെയ്തു. എന്നതെന്നാൽ രണ്ടാമതു ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ എല്ലാം പ്രായേണ ഭർതൃദേഹാധിഷ്ഠിത കലാകളാണെന്നും അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ രാജാവിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു വലിയ ഭാവഭേദവും വൈചാരികവും ഉണ്ടായതു കൂടാതെ രാജ്ഞിക്കുമല്ലം രസകരമുണ്ടായി എന്നു ഹാംലറിനു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ലൂഷ്യാനസ്സ് ഉദ്യാനത്തിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന 'ഗാബ്സാഗോ'യുടെ ചെവിയിൽ വീശപ്പെട്ടിരുന്ന നീരോഴിക്കുന്നാലും വന്നപ്പോൾ രാജാവ് ഇതിനു തന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയോടുള്ള സാമ്യം കണ്ട ഭ്രാന്തചിത്തനായി കഥമുഴുവൻ കാണാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ സുഖക്കേടെന്നുള്ള നാട്ടുത്തിൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ വിളിച്ചു വിളക്കുകൊണ്ടുവരുത്തി പെട്ടെന്നു സംഗമിച്ച് ശയ്യഗൃഹത്തിലേക്കു പോയി. രാജാവു പോയ ഉടനെ കളിനിറുത്തി എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു പോയി. ഹാംലറിന് ഈ സംഭവങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ പ്രേതവചനം വ്യാജമല്ല സത്യമെന്നെന്നു ബോധംവന്നു. സംശയഗ്രസ്തനായ ഒരു മനുഷ്യനു സംശയനിവർത്തിപരമ്പരയോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷാതിരേകത്താൽ എന്നു തോന്നുമാറു ഹാംലറു പ്രേതവചനത്തിന് ആയിരം പവൻ വിലവയ്ക്കാമെന്നു ഹോറേഷ്യോവോടു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. പിതൃഘാതകൻ തന്റെ പിതൃവൃന്ദനെന്നു് അറിഞ്ഞസ്ഥിതിക്ക് എന്താണ് ഇതിനു പ്രതികരണമെന്നുണ്ടെന്ന് നിശ്ചയിച്ചുറക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ രാജ്ഞിയെ ഹൃദയസ്തംഭമായ കൂടിക്കാഴ്ചക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടു ആളയച്ചു ഹാംലറിനെ അവിടുത്തെ മുറിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. രാജാവിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരമായിരുന്നു രാജ്ഞി ഹാംലറിനു അരുളിച്ചെയ്തത്. ഹാംലറിന്റെ ഈ വിധമുള്ള നടപടികൾ തനിക്കും രാജാവിനും ഒട്ടും രസിച്ചില്ലെന്നും രാജ്ഞി അയാളെ അറിയിച്ചു. ഇവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണം മുഴുവനും പുത്രവാത്സല്യനിമിത്തം രാജ്ഞി തന്നോടു പറയുകയില്ലെന്നു ശങ്കിച്ച് രാജാവ് തന്റെ വൃദ്ധനായ അമ്മയുടേതു മറയുടെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചുനിന്നുകേട്ടു സകലതും തന്നോടു പറയണമെന്നു ശട്ടംകെട്ടി. ഈ ഉപായം പരാജോഭിതസ്ഥിതനെന്നായിരുന്നു തന്റെ അറിവ്. ഇയാൾ ഒരു കടിലബുദ്ധിയും രാജ്യതന്ത്രസംബന്ധമായ പല വക്രതകളും സൂത്രങ്ങളും ശീലിച്ചിരുന്ന ഒരാളുമായിരുന്നു. രാജ്ഞിയും രാജകുമാരനും തമ്മിൽ ഇപ്രകാരമൊരു സംഭാഷണം നടന്നു.

ഹാംലറ്റ്:- അമ്മ എന്തിനാണ് എന്നെ വിളിച്ചത്.

രാജ്ഞി:- നീയ് നീന്റെ അപ്പനെ ഒട്ടധികം മുഷിപ്പിച്ചു.

ഹാം:- അമ്മയാണ് അപ്പനെ അധികം മുഷിപ്പിച്ചത്.

രാ:- നീ എന്തിനാ അത്ഭമിപ്പാതെ ഉത്തരം പറയുന്നത്.

ഹാം:- അമ്മ എന്തിനാണ് ഭൃഷ്ടബുദ്ധിയോടുകൂടി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്.

രാ:- എന്താ ഇത്ര ധിക്കാരം?

ഹാം:- എന്താ സംഗതി? എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലായില്ല.

രാ:- ഞാൻ ആരാണെന്ന് ഓർമ്മിച്ചാണോ നീയ് സംസാരിച്ചത്?

ഹാം:- ഭവതി രാജ്ഞിയാണ്. ഭർതൃസഹോദരന്റെ ഭാര്യയാണ്, എന്റെ മാതാവും ആണ്. പക്ഷെ അങ്ങിനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

രാ:- അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നിന്നോടു സംസാരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരെ ഞാൻ അയക്കാം.

ഹാം:- പോകാൻ പാടില്ല. അവിടെ ഇരിക്കണം. ഭവതിയുടെ ആന്തരസ്വഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കണ്ണട ഞാൻ കാണിക്കാം. അതുവരെ പൊയ്ക്കൂടാ.

രാ:- നീയ് എന്നെ കൊല്ലാൻ പോകയാണോ? അയ്യോ! രക്ഷിക്കേണ! ഉടനെ മായൂര പിന്നിൽനിന്നും 'രക്ഷിക്കേണ' 'രക്ഷിക്കേണ' എന്ന് ഒരു നിലവിളികേട്ടു. (തുടരും)

മിഥ്യാപവാദം.

ഉജ്ജ്വൽ.

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

- 1 വ്യവഹാരസനത്തിങ്കൽവിലസുന്നസദണ്ഡനാ-
യവധാനപരൻഗ്രഹനജാതശത്രു;

സൂതികർത്തൻകെട്ടഴിച്ചുതിരയന്നചിലതെല്ലാം
 പ്രഥിതരാംപ്രാഡപിപാകർ പരോംഗിതജ്ഞർ; 4

നിറയുന്നു. തെക്കേക്കരയിലെ പരമേശ്വരൻ മഠത്തിൽ
 പരമേശ്വരൻ മഠത്തിൽ പരമേശ്വരൻ മഠത്തിൽ
 അതിൻമട്ടെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. — അതു
 മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. മറ്റൊരു കാര്യമാണ്.

2 ഉടനടൻപടവോരോന്നായന്നിടം നെടുവീറ്റം—
 ലുലുലഞ്ഞൊളിമാഞ്ഞുകുലഞ്ഞിടവേ,
 കുടുകുടയൊഴുകിടും ചുട്ടമിഴിയിണനീരിൽ—
 ക്ഷുഭ്കൊങ്കുഷഭം രണ്ടും മുഴുകിടവേ, 12

മഴമുകിൽതൊഴുമഴകെഴുമൊരുപരികഴ—
 ലഴിഞ്ഞിഴഞ്ഞെടിപററിപ്പൊടിപെടവേ,
 വിളറിനകവിരംതടഞ്ഞെളിചിപ്പിൽ വിയപ്പുനീർ—
 വളർച്ചത്തിൻനിരപൊടിഞ്ഞടന്നിടവേ, 16

തരിവളുകിലുണ്ടിടംകരംകൊണ്ടു മാറിമാറി—
 തലയിലുംമുലയിലുമലച്ചുകൊണ്ടും,
 കരകവീഞ്ഞെങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞതുകുക്കുശ്ശന്തൻ
 കരളിലുംകനിവിൻവിത്തുതിന്തുകൊണ്ടും, 20

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കി ശത്തിൽക്കേരകത്തിക്കട് മൂപ്പു—
 പ്ലിളനേനാത്തളിർച്ചളിലിറക്കിക്കൊണ്ടും,
 അരചൻതൻതിരുമുനിലശരണനിലയാ, ഞ്നാ—
 രരിവയർമുടിപ്പുണ്ഡുനിലകൊള്ള നാ. 24

3 കാവിയുടയാട് പാർത്തിക്കൈത്തലത്തിലോടുമേന്തി—
ബ്രൂവിനൊരുപതുഭിപ്പുജ്ജോതിസ്സുപോലെ
ആ മടവാർത്തന്നരികത്താഗത്തായ് വിളങ്ങുന്ന
സാമരസ്യധനികനാം സന്യാസിവയ്ക്കുൻ 28

ശക്തല്ല, ധരിത്രിയെസ്സർവ്വിക്കാത്തോന്നല്ലപാദ—
മർന്നല്ല, തേജസ്സിനൽത്തിശമയില്ല;
സോമനല്ല, വപസ്സിനലങ്കപങ്കശങ്കയില്ല;
കാമനല്ല, കരിമ്പുവിൽ കരത്തിങ്കലില്ല; 32

ആകെ വായു മലിനമായ ഒരു സ്ഥലം ആണിത്. അവിടെ
ശ്വപാത്രം, ശവശാലകൾ, സമസ്ത സിമിത്തറുകൾ.
അവിടെയെല്ലാം മൃതദേഹങ്ങൾ, അവിടെയെല്ലാം മൃതദേഹങ്ങൾ.

- ശുദ്ധകരക്കൊച്ചുപൂമൊട്ടപ്പിച്ചിട്ടിട്ടെ. 36
- 4 ഇടനെഞ്ഞുപൊടിഞ്ഞുളള മെരിഞ്ഞെങ്ങിഅരഞ്ഞിടും
 പിടമാൻനർമിഴിയാളെ, പ്പിടച്ചിൽനീക്കി,
 കടക്കുൻകാൻവഴിപായുകനിറാറിൽകളിപ്പിച്ചു
 കടൽക്കാഞ്ചിമടവാർത്തൻകണറനോതി: 40
- “പറയുകകുമാരി?ക! പറയുകഭവതിതൻ
 പരമാത്മം; ഭയമെന്തിപ്പരിസരത്തിൽ?
 പൊറുക്കില്ലെൻപുകൾത്തയ്യ ലവറുതൻപൂവെതിർച്ചെയ്തു—
 ലൊരുന്നല്ലാർ മുട്ടകണ്ണീർ കണികവീണാൽ.” 44
- 5 ഇടറിനമൊഴിയാലൊട്ടിതിനോതി മറുപടി—
 യിടർതെല്ലൊന്നൊതുക്കിക്കൊണ്ടിടുകഴലരം:
 “ഒരനല്ലകലത്തിങ്കൽ പിറന്നോരൊത്തൊടുക്കേണം!
 പിരിഞ്ഞിവരപെരുപ്പത്തിൽ പിതാക്കളുമാണ്. 48
- പലരെത്തിപണമുളളൂർ പരിണയിക്കുവാനെന്നെ
 പ്പഹലമി,ല്ലെൻ മനസ്സതിൽ പതിഞ്ഞതില്ല.
 സുഖസിതപൊതിഞ്ഞതാമഴൽനഞ്ഞുതളികയി—
 മമമിയിലെപ്പിറവി, യെന്നറിഞ്ഞവരൊൻ 52
- ഉലകിനുവളർമതി, യുണവിനു വിളനില;—
 മുയർനിലകൊതിപ്പോക്കൊരുചയാക്കോണി;—
 ഇതിനട്ടിൽപുകൾപെറോരിവിടത്തെ—യതേ—മുററും
 യതിനാമ്രാട്ടെന്തലോകംനിനയ്ക്കുവാനെ— 56
- മിനമിനുപ്പെഴും പച്ചത്തുണ മുഖപൊതിയും പാഴ്—
 കിണറിനെ—ക്കിടയറ്റവകവ്രതിയെ—
 ശരണമായ്ക്കരുതിച്ചെന്നടിമപുകിനേൻ—ഒരു
 മറിമായമറിയാത്തമടവാരുല്ലേ?” 60
- ഇടയ്ക്കൊന്നുവിരമിച്ചുമടുത്തുകൊമൊഴി, യൊട്ടു
 നെടുവീപ്പിട്ടനാലനാ മുഷ്പിശപരനെ
 പുകിപ്പിൽവളച്ചും കണ്മിഴിയിൽനിന്നെരികനൽ—
 ഒപ്പാരിനിരതെറിപ്പിച്ചും തുറിച്ചുനോക്കി. 94
- 6 “ഒരുദിനം,” തുടന്നാരതൻ കഥനല്ലാർ, “മധുരമാ—
 മിരവിലൊരിരുയാമം കഴിഞ്ഞിടവേ;
 അരിമയിൽമുഴുമതിമുകളിൽനിന്നുചിരള—

- മതതൊളിക്കളിർകതിർ ചൊരിഞ്ഞിടവേ, 68
- പുതുപരിമളംവീഴും നറുമലർമഴപെയ്യും
ലതകൾ വന്നിണങ്ങിനനികളെമൊന്നിൽ
ഉപദേശം നൽകുവാനെന്നരചെയ്യുന്നയിച്ചാനി—
യു പചിതകുപടനാം തപസുപിയെന്നെ. 72
- 7 “അവിടെച്ചെന്നതുമിതു മനഃബന്ധംപുലമ്പിനാ—
നവിവേകമനസ്സുനാക്കിപ്പിടിച്ചിടത്തു?
അനലനാണിവൻപോലും, മദക്ഷുഭക്ഷുഭകൻപോലും,
മന്ത്രധരാക്ഷമുപദേശമെല്ലാം പോലും; 76
- തുരുവിൻശിഷ്യൻതന്നെക്കൊടുത്തുകൊള്ള ഞംപോലും;
ചെരുവഴിനിറയാത്തതിനതൊന്നുപോലും;
- 8 ‘ഉടലണികവന്നിടാ, മതുപോരുംതസ്സുതന്നെ —
മുയിരുണ്ണാമതു പാതംശ്രാദ്ധഭേദവന്നം. 80
- അപമാരിക്കൊല്ലഭവാനശരണയായിട്ടമീ—
യബലതന്നാത്മസ്വത്താം ചാരിതും മാത്രം.’
ഇതിൻമട്ടിലിരുന്നേൻഞാൻ—വെറുതെ; യെൻകർമ്മഫല—
മിതരർക്കുഭോഗ്യമാവാതിടയില്ലല്ലോ. 84
- ‘അരു’തെന്നുതടുക്കെയിദൃശ-ബലാ-നല്ല-മുഖ —
നരിയൊരെൻമാറിൽ—അയ്യോ! മലയുലയ്ക്കോൻ—
അകതാരിനരുതോപ്പാനതിന്നുമേൽ; അച്ചെയ്യിക്കേൻ
ഭഗവാനെ! പാവണേന്ദോ! ഭവാനേ സാക്ഷി. 88
- സതികൾക്കുശാപശക്തികലിയുഗംനല്ലുനീല;
വിധിയിന്നുംശപസുപ്തിപ്പുവിടനിപനെ,
മഥിതമെൻമനസ്സുമ മഗധാവിമലഹാഭവേ!
പതിത്താൻ പരഗതിക്കനഹയല്ലോ!” 92
- 9 ഏ പമോതിസ്സതിനില്ലെ, സ്സദസ്സിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റ
ഭേദവത്തൻ, ക്ഷിതിപൻതൻനർമ്മസചിവൻ.
സോദരൻതാൻഗൗതമനന്തുഭാദനസുതനവൻ;
സോദരന്താൻ തണ്ടാരിന്നുകരിഞ്ചെണ്ടിയും 96
- ജ്ഞാതിപോരുംവേദവേണ്ടജാതവദസ്സെന്നുണ്ടൊരു—
സാധുവാദമെന്നിവൻതക്കട്ടെഷ്ടാനന്തം.
ദൃഷ്ടനവൻപണ്ടുപണ്ടുസുഗതനെദ്രോഹിപ്പോൻ; അ—

- ചൊട്ടയിലെടുത്തുപോവുമ്പോൾ യോജും. 100
- 10 ഓതിലവൻ “കേട്ടവല്ലൊതൊഴിക്കേണതാമനത—
നാധികഥ; ഓല്ലാ സത്യമെത്ര വൈകീട്ടും.
ദേവദത്തനടുവീഞ്ഞദൈവതത്തിൻജനശത്രു!
കേവലമത്ത് വ്യാജവാക്യം!! ആകട്ടെ, 144
- രംഗനാഥഗീയപരായമെത്രമൂത്താ, ലിവണ്ണരൻ
മാനഭംഗംവിളിച്ചോതും രാജസദസ്സിൽ?
സോദാനിൽക്കൂടാതെത്തൻ കറഞ്ഞൊന്നല്ലെന്തൊക്കെയോ—
മാദരവുണ്ടതിലേറാമാപാരത്തികൾ. 108
- 11 “നല്ലമതംസഹജൻതൻനവ്യമതം! അതിൽചേർന്നാൽ
സൊല്ലയില്ല; സുഖം! ക്ഷോണിയപ്സരോഭോകം.
പോരുമതിൻമുമ്പെയെന്നും പുകഴ്ത്തേണ്ട, സാധപിമാർതൻ
വാരിതത്തിൻശുശ്രൂഷക്കുടംസംഘാരോടുകൂടി 112
- മാരജിത്തുപോലുമിവൻ! മതിമതി; സതിയായി
പാരമ്പര്യമെന്തെന്നുപോന്നാൽ!!
മാരനെപ്പണ്ടൊരുദേവൻ കൺകനലിലെരിച്ചുപോൽ
ഗൗരവമെന്തെന്നുപോന്നാൽ!! 116
- മാരജിത്താമൊരുത്തനെസ്സൂഷിചെയ്വാൻ, സ്വപുത്രയിൽ
ഭാരവാഹനംവിരിയുന്നമണ്ണുണ്ടൊക്കയിൽ?
വരമ്പിപ്പോലും! ശരി; കടന്നുശ്രദ്ധാശനിവൻതോട്ടി-
ക്കമ്പകതൻ ശീലംകൂടും ഭസ്മമായില്ല? 120
- 12 “ആരുണ്ടു? മനനിവനിപ്പണിക്കോ പാതിരാവിൽ
സ്രീരത്നക്കുടംനിറഞ്ഞതൻപൊന്മേടവിട്ടു?
മാവിയുക്കുതെങ്ങൊന്നു നാൾകഴിപ്പു യശോധര-
തീവിരുതനിങ്ങുചെയ്വുകയാളുണ്ടോ! 124
- കൂടിയേതാനൊന്നതീരുമെന്തെന്നെങ്കിലത്രയും
പാടില്ലെന്നുവിലക്കുന്നപദാർത്ഥം മാത്രം!
മുണ്ഡിതമാംശിരസ്സിനാൽമോഘവീർച്ചമാമോഭവ
ദണ്ഡനീതിദേവത തൻ തീർപ്പിനിശ്ചിതം?” 128
- 13 നട്ടക്കമാന്ദ്രസേനപോയ്സദസ്വരാധാക്കുകേട്ട
നട്ടക്കേതോബോമ്പുപാട്ടിത്തെരിച്ചുപോലെ
പരമോത്താനവനിശൻപരമാത്മമായിട്ടാമി-

- പ്രഭുതമൊഴിയാർത്തൻപരിഭവനം 132
- ഒരുനോക്കേനോക്കിയുള്ള പതുക്കെത്താൻ; ഉടനെയെൻ
കരറക്കാമ്പിള്ളവാണികവൻവെല്ലോ!
- തെവിയമവിടെ, നിന്നതുവൈവസ. മായത്താൽ
തിരിച്ചുത്താനെടുത്തുപാടേനിക്കറിയാം! 136
- കൊഴുകൊഴുകൊഴുകമീയുകിലാർവഴിതെറി-
പ്പിഴപറിയഴൽമുറിക്കുകയില്ല!
- അമ്മ! പണ്ടൊരുതണിർക്കണ്ഠപോലുമശിക്കാത്ത
മഹഷിമാരെയും മാരുൻ മയക്കിപോലും. 140
- അനശനംസുഗതൻതൻമതത്തിങ്കൽവിധിച്ചത,—
14 പ്ലവതപ്ലതിൽവാട്ടമുടലിനാക്കും.
- “ഒരുപക്ഷെ-യിരവുതൻനടുവിങ്കൽ-കുളർമതി
നിറകുതിർനിരനീളെവിതറുന്നേരം— 144
- പരിമളമിളകീടുമൊരുവളമീക്കുടിയിങ്കൽ-
ചെറുതെന്നലൊരുക്കിനമലർമെത്തയിൽ
അരിവയർമുടിമുത്താമിവളുമൊത്തകപ്പെട്ടാൽ-
അരികിൽമറൊരുഭൂതരണത്തിടാഞ്ഞാൽ— 148
- യതിതന്നെ-സാക്ഷാൽജഗത്തുരുതന്നെ-മുനിതന്നെ-
പതിവായിലുമ്മയപാവിൽച്ചുരിപ്പേൻതന്നെ-
ഒരുനേത്തതലനാരിനീടയല്ലീനടുക്കുള്ള-
നെന്നിയുംഹാ! നെന്നീകേടുംതിരിച്ചുനിൽത്താൻ?— 152
- അലരവെന്നൊരുക്കുന്നതരംനോക്കിവലിച്ചെയ്തൽ-
അതുകടന്നകതാരിൽക്കുറിക്കുകൊണ്ടാൽ-
അതിലെന്തൊരുതിശയം?-അവിടന്നുപോമാനല്ലേ?
രതിപതിപണ്ടേതന്നെരിപുറമല്ലേ? 156
- നിന്മത്തിൻപരിമിതപരിധിയിൽ നില്ക്കുന്നീല
നിയതിതൻവിനോദങ്ങൾനിരങ്കുശങ്ങൾ!
- ശരി! തെല്ലൊന്നയത്തുപോയ്ഭഗവാൻ:-” എന്നുറച്ചാൻ
നരപരൻ:- അനുമാനശരണൻമത്തുൻ. 160
- 15 ഒരുതെല്ലാവികാരത്താലുലയാത്തമുഖത്തിങ്കൽ-
ചെറുചിരികളിയാടും ജിനനെന്നോക്കി
“അറിയുമോഭവാൻപണ്ടീയബലയെ?” എന്നാൻ മന്നൻ;
“അറിയുംതാൻ” എന്നുചൊന്നാൻമുനിസർവ്വജ്ഞൻ. 164

“അവിടെയ്ക്കിപ്പെൺകിടാവിൽ പ്രിയമില്ലേ?” എന്നാൻ ഗുപൻ;
 “അവരതാൻഞാൻ” എന്നുരച്ചു നദപായ വാദി.
 “അഴചി”ല്ലെടുത്തുവെട്ടിയിട്ടുണ്ടേ” യ്ക്കുന്നാൻ ദേവൻ;
 “അഴചി”ല്ലെന്നുളിന്നാൻ സമന്തഭദ്രൻ. 168

16 “മതിമതിവിരി,” യോതിനരപതി, “യജ്ഞാഭയം—
 പതിതനായ് പ്പോയി! മഹാപാപിയായ് പ്പോയി!!
 അപഗതംഗ്രവമിപ്പോളവിചക്ഷ്മവിടുത്തേ-
 യവനിതൻ ‘പ്രതാപന’ വിധാനരീതി! 172

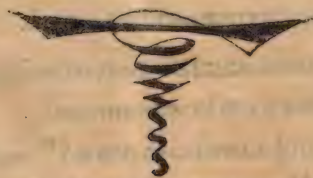
അറിവുള്ളോർ പിഴവെയ്ക്കാൽ അതിനൊത്തശിക്ഷകൊണ്ടേ
 ധരണിയിൽ ധർമ്മതരുതഴച്ചുനിൽക്കും.
 പരമചണ്ഡാപനങ്ങു, ഭഗവാനാ, ല്ലങ്ങളിലെൻ
 കരദണ്ഡമനുഷ്ടിക്കുമതിൻകർത്തവ്യം.” 176

17 ഭണ്ഡധരനാം ഗുപനെ, അന്നെമറന്നടന്നൊന്നു
 ഭണ്ഡനമസ്സാരമെന്താൻ ദേഹംകുനിക്കെ
 മാത്സര്യത്തിൽനിന്നുചിത്രം മങ്കയാൾതൻകൊങ്കരണ്ടും
 പാത്ത്വത്തിൽ സൂത്രംപൊട്ടി പതിച്ചിടുന്നു. 180

‘അയ്യോ’ എന്നുപറകോട്ടൊന്നാഞ്ഞുനില്ക്കേയണികഴൽ
 തയ്യലാൾതൻ മെഴുലിവിട്ടതാഴെവീഴുന്നു.
 ആവലാതിക്കാരിയായ് വന്നങ്ങുനിന്നതരിയോരു
 പവലല്ലിയല്ല; പുമാൻ സ്രീവേഷധാരി. 184

ആമുനിതന്നാശ്രോശത്തിന്നാരൊരുങ്ങുമകതാരിൽ—
 കോമളിമകുടികൊള്ളും കയിൽമൊഴിമാർ?
 അക്ഷലെന്നൊരുവിയായ് പ്പാഞ്ഞിടുന്നവിയപ്പ്നീർ;
 സ്വകപണികരുന്നയ്ക്കുന്നജിഹ്വതന്നഗ്രം; 188
 തളിടുന്നവിറച്ചുമെയ്; തളിടുന്നതലയിൽകൈ;
 കളിപുറത്തായിടുന്ന കളിനെക്കാൻമിൻ.

(തുടരും)

നയരോബിയലേ ഇൻഡ്യാക്കാർ.

അതുതകരമായ അഭിവൃദ്ധി

ഒരു പ്രേക്ഷകന്റെ അഭിപ്രായം.

കെനിയായുടെ തലസ്ഥാനമായ നയരോബി ചുറ്റു ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരമെന്നുതന്നെ പറയാം. ജനശൂന്യമായും വന്യമൃഗങ്ങൾക്കു ആവാസമായും മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ സ്ഥലം മുപ്പതുസം വത്സരംകൊണ്ട് മധ്യ ആഫ്രിക്കയെ മുഴുവൻ സ്പർശിക്കുന്ന വാണിജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടും ഭരണവിശാലതയ്ക്കൊണ്ടും പരിശോഭിക്കുന്നു. വാണിജ്യകേന്ദ്രം ശിലാനിർമ്മിതഗൃഹങ്ങളാൽ അലംകൃതമാണ്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ കച്ചവടശാലകളും പൂവസാഹമണ്ഡലങ്ങളുമുള്ള രണ്ടു തെരുവുകൾ അവിടെയുണ്ട്. ഒരു നാടകശാലയും ഒരു വിനോദശാലയും ഉള്ളതിനു പുറമെ വാത്സാവിതരണശാലയും മറ്റു പൊതുസ്ഥലങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അവിടത്തെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു 5575 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പട്ടണം പ്രായേണ ശൈത്യപ്രധാനമാണ്. ജൂൺ ആഗസ്റ്റ് ഈ മാസങ്ങളിൽ പഞ്ചാബിനെക്കാൾ ശീതാധിക്യമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. മോട്ടോർകാറുകൾ സഭാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോറി, സൈക്കിൾ, റിക്ഷ, ജാക് എന്നിവ വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ദിനംപ്രതി വലിക്കുന്നുണ്ട്. പട്ടണം സാമാന്യം വിസ്തൃതമെന്നുതന്നെ പറയാം. മാലവൃക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനോഹരമായ അനവധി റോഡുകൾ അവിടെയുണ്ട്. ആധുനികകാലത്തിനു അനുയോജ്യമാംവണ്ണം ജലവിതരണം, വൈദ്യുതദീപം എന്നിവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും അവിടെ നിമിഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു മുൻസിപ്പൽ കാർപറേഷന്റെ ഭരണത്തിലാണ് ആ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഏതാനും കാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇവിടം യുഗാൻഡാ റെയിൽപാതയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. കെനിയാഗവർണ്ണർ ആയിരുന്ന ജയിംസ് സാഡ്ലർ ഈ പട്ടണത്തെ ഭരണകേന്ദ്രവും കൂടിയാക്കിത്തീർത്തു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾമൂന്നു ബാങ്കുകൾ ഉണ്ട്. ഇൻഡ്യാൻനാഷണൽബാങ്ക്, സ്റ്റാൻഡാർഡ് ബാങ്ക്, തെക്കെ ആഫ്രിക്കൻ നാഷണൽബാങ്ക് എന്നിനാമത്തിൽ അവ അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്താനികളുടേയും മഹമ്മദീയരുടേയും ദേവാലയങ്ങൾക്കുപുറമേ വേറേയും പല ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആയുസമക്കാരരുടെ വക ഒരു പൊതു സ്ഥാപനം അവിടെയുള്ള പ്രധാന കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ. ഈ പട്ടണം മൊംബാസായിൽനിന്നു 325 മൈൽസ് അകലെയാണ്. പത്തൊൻ

പതുമണിക്കൂർകൊണ്ടു റയിൽമാർഗ്ഗം അവിടേക്കു യാത്രചെയ്യാം. മുൻസിപ്പൽ കൗൺസിലിൽ പന്ത്രണ്ടു അംഗങ്ങളുണ്ട്. അവരിൽ ഒൻപതുപേർ യൂറോപ്യന്മാരും മൂന്നാളുകൾ ഇൻഡ്യക്കാരെമാണ്. അവരുടെ മുതലും നീകുതിയും യൂറോപ്യന്മാരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ അധികമത്രെ. അവിടെ രണ്ടു പ്രതിദിനപത്രങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കു നല്ല പ്രചാരവുമുണ്ട്. “ഇസ്തസ് ആഫ്രീക്കൻസ്റ്റാൻഡാർഡ്” “കെനിയെബ്സർവർ” എന്നാണു അവയുടെ പേര്.

ലോബർ ആഫ് കാമേഴ്സ, ഇസ്തസ് ആഫ്രീക്ക ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ആഫ് ആഫ്രിക്, നാച്ചറൽ ഹിസ്റ്ററിസൊസൈറ്റി, The society for the prevention of cruelty to animals, വിമൻസ് ലീഗ്, ഗവൺമെന്റ്, ബായിസ് സ്കൂളുട്, അഞ്ചുമാൻ ഇസ്ലാമിക് അസോസിയേഷൻ 1917, ആഗ്രസമാജം 1903, സനാതനസഭ, ഗോൺഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, മാജിലി അഫലികാവ് മിർ, ഗുരുനാനാക് സിങ്ങ് സഭ എന്നിങ്ങനെ പലവിധ സ്ഥാപനങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. ആഗ്രസമാജക്കാർ ഒരു പാഠശാല പെൺകുട്ടികൾക്കായി നടത്തുന്നു. ഇത്രയും നയരോബിയുടെ ഒരു മുരുങ്ങിയ വിവരണമാണ്. ഈ മുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിൽ കച്ചവടസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യപരമായും ഭരണാഭിവൃദ്ധിയിലും ഇത്ര ഉയന്ന ഒരു പട്ടണമില്ല. 50000 ജനങ്ങളുള്ളതിൽ 20000 ഇൻഡ്യക്കാരാണ്. ഇൻഡ്യക്കാർ എല്ലാത്തൊഴിലിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ വലിയ കച്ചവടക്കാരാണ്. ചില ഗുജറാത്തി മഹമ്മദിയർ കോടീശ്വരന്മാരുമത്രെ. വ്യവസ്ഥാനീക്കരണം ഈ കാലത്തു സർവ്വലോക സാമാന്യമായ ഒരു വിപത്താണല്ലോ. സാമ്പത്തികാധഃപതനം കൊണ്ടു 60 ശതമാനം ഇൻഡ്യക്കാർ ആ സ്ഥലം വിട്ടുനാതിനു നിർബന്ധിതരായിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹനിയമം.

വൈവാഹിക വേളയിൽ പുരോഹിതന്മാർ ഉച്ചരിക്കുന്ന സംസ്കൃത മന്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല അതിനെ വധുവരന്മാർക്കു വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു കൂടി നിർബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമം ഇയിടെ ബറോഡയിൽ നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതമന്ത്ര

ത്തേ അതിതപായോടെ ചൊല്ലിത്തീർക്കുന്നത്രേ ഇന്നത്തെ പുരോഹിതന്മാർ ആചരിച്ചുപോരുന്നത്. പുരോഹിതന്മാരുടെ നേരം, വരണം, നിശ്ചയമായി വധുവിനോ ഈ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളുടെ അർത്ഥമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ ഈ പുരോഹിതന്മാർ മന്ത്രാക്ഷരങ്ങളേ വികൃതരൂപത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് അർത്ഥമെന്തെന്നില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. വധുവരന്മാർ ചെയ്യുന്ന നാടാനങ്ങളേയോ ആശിസ്സുകളേയോ അനന്തരകാലത്തു് ഒന്നു സ്മരിക്കാൻപോലും ഇന്നത്തേ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു ബറോഡാ ഗവൺമെൻ്റ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വധുവരന്മാർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നവിധത്തിൽ മന്ത്രാർത്ഥത്തേ പൂർണ്ണമായി വിവരിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുകൂടി നിയമം ശാസിക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നവൻ അൻപതുരൂപ പിഴ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിസ്തൃതകോടിയിൽ ഗണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഭാരതീയഭാഷയുടെ അഭ്യസനത്തിൽ ഈ നിയമം ഒരു പ്രേരകമായിത്തീർന്നേക്കാം. പുരോഹിത വർഗത്തിൻ്റെ ഉപയോഗത്തിനു വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ “സാഹ്യ”മോ, “മേയിധ്യ” ഈ സിദ്ധ്യോ”, ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു ആരുള്ളൂ?

ബുദ്ധിക്കാണശ്രസ്ഥാനം.

(P. R.)

ജീവസന്ധാരണം രണ്ടുവിധമുണ്ട്. ഉദ്ഭവത്തിൽ അധീനമായും ബുദ്ധിപ്രഭാവത്തെ അവലംബിച്ചും അതു നിർവഹിച്ചുപോരുന്നു. കർമ്മങ്ങളും അനന്തരം ചിന്തയും ഒന്നാമത്തെ രീതിയാണ്. ആദ്യമായി ചിന്തിച്ച ശാന്തമായും അക്ഷോഭ്യമായും നിയന്ത്രിതമായ ഒരു പരിപാടിയാണു സരിച്ച കർമ്മം ചെയ്യുന്നതു രണ്ടാമത്തെ രീതിയത്രെ.

ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും— അവർ വികാരപ്രേരിതരായിട്ടല്ല ജീവതം മുഴുവനും കഴിക്കുന്നതെങ്കിലും— ബുദ്ധിശക്തിയേക്കാൾ ഉദ്ഭവത്തെ അവലംബിച്ചത്രെ ജീവിതത്തിൻ്റെ അധികഭാഗവും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അവർജീവിതത്തെ പ്രേരണകൾകൊണ്ടു ഭരിക്കെല്ലാതെ വിവേചനത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ല.

അവർ മൃഗനിവിഷശേഷമായി ജീവിക്കുന്നതെ ഉള്ളു, സംസ്കാരം സിദ്ധിച്ചവരെപ്പോലെ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നില്ല, എന്നു പറഞ്ഞാൽ അ

വർ അതുതപ്പട്ടുകയൊ ഒരു പക്ഷേ കോപിക്കത്തന്നെയോ ചെയ്തേക്കാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും അതിൽ പരമാർത്ഥമുണ്ട്. മൃഗനിർവ്വേഷജീവിതത്തിനും സംസ്കാരജീവിതത്തിനും തമ്മിൽ എന്തെ വ്യത്യാസമില്ല. കർമ്മങ്ങളിൽ അവധാനതയും കർത്താവിൽ വിവേചനവും മുദ്രയായിക്കാണുന്നത് സംസ്കാരമുള്ളവനെത്രെ.

ഉദ്ദേഗത്തെപ്പറ്റും ആശ്രയിച്ച് ഉപജീവിക്കുന്നവർ അപ്രമാണങ്ങളായവസ്തുക്കളിൽ സമയത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ചുരംചെയ്യുന്നു. ക്ഷുദ്രവസ്തുക്കളെ ആരാഞ്ഞു് അത്യാശയത്തിൽ അവഗാഹനം ചെയ്ത്, നിസ്സാരസംഗതികളിൽ മനസ്സു ഇളകി സംക്ഷുബ്ധമാവുക, ഗണ്യകോടിയിൽ എണ്ണപ്പെടാത്ത വസ്തു പർവ്വതീകരിച്ചു വീക്ഷണംചെയ്ത് എന്നിവയെല്ലാം ഉദ്ദേഗചിഹ്നങ്ങളാണ്.

വികാരത്തേക്കാൾ ചിന്താശീലത്തെ ആശ്രയിച്ചു ഉപജീവിക്കുന്നവന്മാരുമെ നന്മയേയും തിന്മയേയും വ്യാവർത്തിച്ചറിവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. രണ്ടാമതൊന്നുകൂടി ചിന്തിപ്പാൻ അനർഹമായ സംഗതികളിൽനിന്നും ശാശ്വതചിന്തയ്ക്കു യോഗ്യമായവ ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിക്കാണവകാശം.

സംസ്കൃതിപരമായ ജീവിതം സദാ ബുദ്ധിയെപ്പറ്റും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദ്ദേഗം പ്രായേണ സംഹാരപരമാണ്.

ഒരു വിഭാഗം സഭസ്സിൽവെച്ചു് വിശ്വപിച്ഛാതന്തും ശാസ്ത്രപാരംഗതന്തും ആയ ഡാക്ടർ ആൽബർട്ട് ഇൗൻസ്ലിൻ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശുഭാശംസകളെ കർമ്മപരിപാടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനായി ലോകരംഗത്തിൽനിന്ന് ഇരുപത്തഞ്ചു മഹാനാദര തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഒരു കമ്മററി രൂപീകരിക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ പരീക്ഷണം ആവശ്യമാണ്. അവരിൽ ഒരോരുത്തനും താഴെകാണുന്ന മൂന്നു യോഗ്യതകളുണ്ടായിരിക്കണം:—

1. സർവ്വലോകവിദിതമായ വ്യക്തിമാന്മാരുമായും ബലിഷ്ഠമായ പഴയപ്പവും ഉള്ളവനായിരിക്കണം.
2. കശാഗ്രബുദ്ധികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരിക്കണം.
3. വിശാല വീക്ഷണമുള്ളവനെന്നു സർവ്വസമ്മതം സിദ്ധിച്ചവനായിരിക്കണം.

മനുഷ്യസമുദായം എപ്പോഴെങ്കിലും അവരുടെ ചിന്താഗതിയെ കവിഞ്ഞുള്ള ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളോടു നേരിടേണ്ടിവരുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും

കൊണ്ടു സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നും ലോകം വിഷമംലട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന അവസരത്തിൽ ശാന്തമായ ഒരു ചുരോഴ്തിയെ പ്രഭാനം ചെയ്യുന്നതിന്നും ഉള്ള ഒരു മാതൃകാശക്തിയായി ഈ കമ്മിറ്റി പരിണമിക്കുമെന്ന് ആ ശാസ്ത്രപാരമ്പരപാഠീണൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളും പാഠശാലകളും.

(പി. ആർ. നീലകണ്ഠനായർ)

ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽകൂടി പാശ്ചാത്യരീതി അവലംബിച്ചതന്നെ ഭാരതീയരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നനിശ്ചയം മക്കാളേയുടെ വാശോരണിയിൽ മയങ്ങിയ ഗവർണ്ണർ ജനറലിന്റെ കൗൺസിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തി; അന്നുമുതൽ ആ ഭാഷക്കും രീതിക്കും ആഷ്വപ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചു; എന്നതന്നെയല്ല ആഷ്വമതത്തിന്നും ആത്മസംസ്കാരത്തിന്നും അധഃപതനവും സിദ്ധിച്ചു.

ഭൗതികവാദപ്രധാനമായ ഈ സംസ്കാരവിലാസം കന്യയേക്കൂടി സമാശ്ലേഷിച്ചപ്പോൾ ഭാരതഭൂവിന്റേ നാനാദിഗന്തങ്ങളും ഇതിനെ സ്വയംവരിച്ചതായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഭാരതത്തിനു ചിരന്തനവും ചിന്മാത്രവും ആയ ഒരു സന്താനമുണ്ടെന്നു സർവ്വവിദിതമത്രെ. കേരളം വാണിരുന്ന എല്ലാത്തന്നുരക്കന്മാരും കൈരളീപ്രണയികളും കലാകളികളും സംസ്കാരോന്മുഖരുമായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഏതാനും ചിലരുടെ ഭരണാധികാരംതന്നെ ബ്രിട്ടീഷുകോയ്മയിൽ ലയിച്ചു. അവശേഷിച്ച വിഭാഗം കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമത്രെ. ഇവയും ബ്രിട്ടീഷിന്റെ നിഴലിലിരുന്നെഴിവഴുകയാണല്ലോ.

992-വൈകാശിമാസം 19-ാം ന്, അന്നു തിരുവിതാംകൂർ വാണിരുന്ന ഗൗരിപാർവ്വതിഭായിറാണി സ്വപ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും തദ്വാരാ ഉത്തമപൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നും ഒരുവിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവു മുഴുവൻ ഗവൺമേന്റുതന്നെ

സമീപിച്ചുവന്നിരുന്നു. 'അന്നു ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമേന്റിൽനിന്നും ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു ലക്ഷത്തിൽകവിയാത്ത ഒരു തുക ഗ്രാൻറായിമാത്രമേ' അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഈ നാട്ടിൽ മാതൃഭാഷയിൽതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം സമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

1816—19 ഈ കാലത്തുതന്നെ ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. അന്നു സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ വഴിയാണ് അവ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1834ൽ സ്വാതിതിരുനാളിന്റെ കാലത്താണ് ഒന്നാമത്തെ ഗവൺമേന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത്.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തുടങ്ങി കൂമാഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവന്ന, വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ പാശ്ചാത്യരീതിയെ അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന മാതൃഭാഷാഭ്യാസനത്തിന് ഉചിതഗ്രന്ഥങ്ങളില്ലെന്നൊരു ആക്ഷേപം പുറപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ആയിച്ചിരുന്നതും മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു പാഠപുസ്തകനിർമ്മാണത്തിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. പാഠപുസ്തകങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചും തിരഞ്ഞെടുത്തും സുയശസ്സും ഭൗമശസ്സും സ്ഥാപിച്ചു വളർന്നുവന്ന ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ അല്ലാത്തതായ ഭാഷകളെക്കൂടി പരിഹരിക്കാൻവേണ്ടി ഇക്കോലും നടത്തിയ പാഠപുസ്തകത്തിരഞ്ഞെടുപ്പു ആ സ്ഥാപനത്തിന്നെന്നല്ല, നാടിനുംകൂടി തീരാക്കുകയായി പര്യവസാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയുടെ ജനയിതാവ് എന്ന പേരു സ്വാർത്ഥനാ അർഹിക്കുന്നതു കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനാണ്. മലയാളഭാഷയെ ഇതരമാറ്റങ്ങളിൽകൂടി പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഗ്രസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നതും ആ തിരുമേനിതന്നെയാണ്. ഒരു സാഹിത്യസമാജത്തിന്റെ അധ്യക്ഷം വാരിച്ച് ഉപകൂടിക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതവശാൽ ബുക്കുകമ്മിറ്റിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറവാൻ ഇടവന്നു. "അന്നു നാടുവാണിരുന്ന തിരുമേനിക്ക് ഏതോചില നീരസം ഏന്നോടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ബുക്കുകമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു സ്ഥാനവും എനിക്കു തന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രസിഡൻറായി അണ്ണാജിരായർ നിയമിതനായി. അണ്ണാജിരായർ കശാഗ്രബുദ്ധിയും സമർത്ഥനുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ബുക്കുകമ്മിറ്റിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പരാജയമാണു പററിയത്. ശേഷിക്കുറവോ ബുദ്ധിയുടെ കുറവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോൽവിക്കു കാരണങ്ങളല്ല. പിന്നയോ മലയാളപുസ്തകങ്ങളെഴുതിയും എഴുതിച്ചും പാഠശാലയ്ക്കു നൽകുന്നതിനു നിയുക്തനായ അണ്ണാജിക്കു മലയാളം ഒട്ടുംതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുമാത്രമൊരു കുറവാണുണ്ടായിരുന്നത്."

അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കേരളവർമ്മയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ആ കമ്മറ്റിയിൽനിന്നു പാഠശാലയ്ക്കുപയുക്തങ്ങളായ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും പാഠപുസ്തകങ്ങളും വിജ്ഞാനമഞ്ജരി, സന്മാർഗ്ഗപ്രദീപം യുവാക്കന്മാരോടുള്ള ഉപദേശം എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല സൽഗ്രന്ഥങ്ങളും പാഠപുസ്തകങ്ങളായിത്തീർന്നു. അടുത്തുകഴിഞ്ഞ അൻപതു കൊല്ലങ്ങളിലായി ഭാഷയിൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവതരിച്ചു. അവയിൽ പലതും സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുമാണ്. പാഠശാലകൾക്ക് ഉപയുക്തമായ വിഷയങ്ങളേ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും അപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിന് അവ എത്രത്തോളം പര്യാപ്തം എന്നതു സംശയാധീനമാണ്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതിയിൽ ബുക്കുകമ്മറ്റിയുടെ ചുമപ്പു പാഠപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനല്ല അവയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ മാത്രം വിനിയോഗിച്ചു. കൈക്കൂലി, ശിപാശി, നോവ, സ്വാതന്ത്ര്യം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനവധി ചണ്ഡാലവർഗങ്ങളുടെ പരിസേവനംകൊണ്ട് ആ സമസ്തതീമണ്ഡലം മലിമസമാക്കിത്തീർത്തു. അല്പം ചില പരിഹാരങ്ങളെങ്കിലും വന്നെങ്കിലോ എന്നു ശങ്കിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൊല്ലത്തിൽ ഒരു പുതിയസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. മേല്പറഞ്ഞ നീചകലവിക്രിയകളിൽ ചിലതിന് പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചില്ലെന്നല്ലാതെ പലതിന്റേയും പൈശാചികതയും ആവർത്തിക്കുന്നതെന്നെയ്യ.

ബുക്കുകമ്മറ്റിയെ പിരിച്ചുവിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും അങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യം സംശയാധീനമായിരുന്നതുകൊണ്ടും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് എവിടെയ്ക്കാണ്യക്കേണ്ടത് എന്നാണ്യക്കേണ്ടത് എത്രവീതം അയക്കണമെന്നല്ലാം പലരും സംശയിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ കാഴ്ചത്തോടടുത്തും അധികാരസ്ഥാനത്തെ സമീപിച്ചും അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ എപ്പോഴെങ്കിലും എത്രയെങ്കിലും എവിടെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഏല്പിക്കാമെന്നു വിശദമായി.

വിദ്യാഭ്യാസധനകൂടായും, കമ്മറ്റിസെക്രട്ടറി എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുകൂടിയുള്ള ഫീഫ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും ആഫീസുകളിൽ ഒട്ടനവധി പുസ്തകങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടു. കൈരളീഭേരിയുടെ നിവേദ്യത്തിനായി ഭക്തന്മാരും, കപടഭക്തന്മാരും, കാലംകാണാൻ വഴിപാടുകഴിക്കുന്നവരും ആ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി സമർപ്പിച്ചു. വഴുപാടുസാധനങ്ങളിൽ പലതും അമ്പലവാസികൾ കക്കവാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നും, കട്ടുഎന്നോ ഒരു കിംവദന്തിപറന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലം കീഴ്ശാന്തിക്കാരനറിഞ്ഞു സാമാനങ്ങളെല്ലാം വെച്ചുപുട്ടിമുദ്രയുംവെച്ചു താക്കോലും മുദ്രയും മേശാന്തിയേ ഏല്പിച്ചുപോലും. സാമാനങ്ങൾ കളവുപോയിട്ടുള്ളതിന്റെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം അവിടെ ഇന്നുള്ളവ

യുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കൊട്ടിയൂർ, ശബരിമല എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ആണ്ടിടക്കരിക്കൽ മാത്രമേ പ്രധാനമായപൂജയും നിവേദ്യങ്ങളും നടത്താറുള്ളൂ എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. കൈരളീദേവിയുടെ ഇവിടുത്തെ ക്ഷേത്രത്തിലും അങ്ങിനെതന്നെയാണു പതിവ്. എന്നാൽ കൊല്ലത്തോറും ധാരാളം ശാന്തിക്കാരേ നിയമിക്കാറുണ്ട്. ഇക്കൊല്ലം ആ രീതിയേവിട്ടു രണ്ടുശാന്തിക്കാരേ മാത്രം നിയമിച്ചു. അവർ കൈരളിയുടെ കണ്ണാഭരണങ്ങൾ കറുന്ന് കെട്ടുതാലിയാക്കിയും, ശ്രീകോവിൽ പൊളിച്ചു തുരന്നഗൃഹം നിർമ്മിച്ചും സമുപ്തരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുഎങ്കിൽ അവ നീണ്ടാൾ നിലനിന്നു ശുഭപരിണാമികളാകുമോ എന്നു കണ്ടറിയേണ്ടതുതന്നെയാണ്.

(ഈ കൊല്ലത്തെ പാറപുസ്തകങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനേയും അവയുടെ യോഗ്യതകളേയും തഥാകാലം നിരൂപണംചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നുണ്ട്. സരസ്വതീദേവി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.)

ആചാര്യൻ

ബങ്കാളത്തിൽ ജസ്റ്റോർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ ഭാരളി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 1861 ആഗസ്റ്റ് 2ാംതിയതി ആചാര്യപ്രഹുല്ലചന്ദ്രറെയുടെ അവതാരംകൊണ്ടു ഭാരതഭൂമി കുമ്പുദീധവളിതമായി. ഈദ്രുമത്തിന്റേ തറവാട് അതിപ്രശസ്തമായ ഗണനയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ചതായിരുന്നു. ഈ തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങൾ നവാബന്മാരുടെയും ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാക്കമ്പനിയുടെയും അതിപ്രധാനങ്ങളായ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഏല്പ്തിരുന്നു.

റെയുടെ പിതാമഹൻ ജസ്റ്റോറിൽ ഒരു ശിരസ്സുഭാരായിരുന്നു. വാസ്തവവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് അതിവിശാലമായ വീക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു പുണ്യാത്മാവാണ് പ്രകൃതപുരുഷന്റെ ജന്മഭേദവായിത്തീർന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിലും പശ്ചിമിലും പാണ്ഡിത്യംസമ്പാദിച്ചതിനുപുറമെ സംസ്കൃതവും അറബിയും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാധീനമായിരുന്നു. മതഭ്രാന്തുകൊണ്ടു സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാധീനമായിരുന്നു. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ ആവിർഭാവംകൊണ്ട് ആ ഗ്രാമം അനുഗ്രഹിത

മയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. സ്വപുത്രരോടുള്ള വാത്സല്യം അവരുടെ സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയുടെ വികസനത്തിനു സംഗതിയാക്കി. ഒരു സെമിൻഡാർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു മാന്യസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. കലാഭവദശ്യവും, നവീനാശയവും ഉള്ള ഇദ്ദേഹത്തെ യുവബലാളം അന്നത്തേ വിജ്ഞാനദീപവലയത്തിലേക്കു ഹരാൽ ആകർഷിച്ചു.

സ്വപുത്രന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി 1870-ൽ ഇദ്ദേഹം കൽക്കട്ടയിലേക്കു മാറിത്താമസിച്ചു. പ്രഫുല്ലനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനേയും പയർസ്ത്രൂളിൽ ചേർത്തു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും നിത്യജീവിതം ആരേയും ആനന്ദഭരിതരാക്കിത്തീർക്കാതിരിക്കയില്ല. പാഠശാലയിൽ നിന്നോ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിൽ കൂടുതലായ വിജ്ഞാനം പിതാവിൽനിന്ന് അവർക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതിബാല്യത്തിൽതന്നെ പ്രഫുല്ലൻ ജ്ഞാനസന്മാദനത്തിൽ അത്യന്തം തൃപ്തിപ്രദപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ന് ആധുനികകാലത്തെ രസതന്ത്രശാസ്ത്രവിശാരദന്മാരിൽ ഒരുവനെ സാദിമാനം പറയാവുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു ഷെക്സ്പിയറുടെ കാവ്യതല്പരങ്ങളിൽ പലരും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. ചരിത്രം ഭൂമിശാസ്ത്രം ഇവയിലും പ്രഫുല്ലൻ അതിസമർത്ഥനായിരുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഉൽകൃഷ്ടചിന്തയ്ക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന പാരിതോഷികങ്ങൾ പ്രഫുല്ലപത്രനെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

ജ്ഞാനതൃഷ്ണ

പതിമൂന്നുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ അന്നു പ്രഫുല്ലനെ കൃഷ്ണസാധുനായ അതിസാരരോഗം ബാധിച്ചു. ഏതൽക്കാലപര്യന്തം ആ രോഗം ഇദ്ദേഹത്തെ വിട്ടൊഴിയാതെ കൂടിയിരിക്കുന്നു. പാഠശാലയെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വന്നു. പക്ഷെ ഇതു രൂപാന്തരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു നഗ്രഹം മാത്രമായിരുന്നു. പാഠശാലാപൂർവ്വവിതപാഠപദ്ധതികളുടെ ഹതപരുഷശൃംഖലയിൽനിന്നു മോചനം സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ അത്യന്തം ചാർത്താർത്ഥം സിദ്ധിച്ചും സ്വപിതാവിന്റെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഉള്ള എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും അദ്ദേഹം ഹൃദിസ്ഥങ്ങളാക്കി.

ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചുതീർത്തു. ഒരു ലാറിൻഗ്രന്ഥത്തെ സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടുതന്നെ അഭ്യസിച്ചു. ഏഴുമാസക്കാലംകൊണ്ടു രോഗത്തിന് അല്പം ശമനം കിട്ടി. കേശവപത്രസേനൻ സ്ഥാപിച്ച ആൽബർട്ട്സ്ത്രൂളിൽ വീണ്ടും ചേർന്നു. അ

തിബാലു മുതൽക്കുതന്നെ പ്രഹല്ലന് ബ്രഹ്മസാമാജത്തിൽ പ്രത്യേകമായ കരുതകളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നിസ്വാർത്ഥമായ പാഠശാലയിൽ വേലചെയ്തിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ബ്രഹ്മസാമാജയുവാക്കന്മാരുടെ ആദർശം പ്രഹല്ലനു പ്രത്യേകം അനുകരണീയമായിത്തീർന്നു. എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും വിജയം പ്രാപിച്ചായിരുന്ന പ്രഹല്ലന് എല്ലാക്കൊല്ലവും സമ്മാനഭാഗങ്ങളാൽ സമ്മാനിതനായിരുന്നു.

പ്രവേശനപരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചതിനുശേഷം പ്രഹല്ലപന്ത്രണ്ട് ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പണ്ഡിതജ്ഞശാസ്താവിദ്യാസാഗരന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സ്ഥാപനത്തിൽ ചേർന്നു. ഇക്കാലത്തു പ്രഹല്ലപന്ത്രണ്ടു പത്തു വയസായ വിധിയാൽ ഹതനാകാൻ തുടങ്ങി. ഒന്നുകഴിഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും കൽക്കട്ടയിലുള്ള വസ്തികൂടി നഷ്ടമായി.

എഡിൻബറോ.

പ്രഹല്ലൻ കൽക്കട്ടയിൽതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുവന്നു. രസതന്ത്രത്തിലും പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലും പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ നടത്തിയിരുന്ന പ്രസംഗപാഠങ്ങളെ കേൾക്കാൻ അവിടെ ഹാജരായിരുന്നു.

ഈ കാലത്തു സന്ധ്യം, ഫ്രീഞ്ച്, ജപ്പാൻ എന്നീ ഭാഷകളും അദ്ദേഹം അഭ്യസിച്ചു. ബി. എ. ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു ഗിൽക്രൈസ്റ്റ് സ്കാളർഷിപ്പിന് ഒരു മത്സരപരീക്ഷയിൽ പ്രൈവററായിച്ചേർന്നു. ആകർഷണീയമായ ആവേശം അനുഭവിക്കുന്ന പ്രഹല്ലനു സിദ്ധിച്ച വൃത്താന്തം ഒരു പ്രഭാതത്തിന്റെ രമണീയതയെ കൽക്കട്ട നിവാസികൾക്കും കോളേജുകാർക്കും ശതഗുണം വർദ്ധിപ്പിച്ച് അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിയാക്കി. ഇൻഡ്യയിൽ ഈ ഒരു സ്ഥാനം ബാലേബക്കാരനായ ഒരു പാഴ്സിയൻ വാവിനു മാത്രമേ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഉടനെതന്നെ പ്രഹല്ലൻ സ്വപിതാക്കൾക്ക് ഈ വൃത്താന്തം എഴുതി അയക്കയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകുവാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അതിനെ സമ്മതിച്ചു. ആശാഭരിതനായ യുവാവു കപ്പലിൽ യാത്രയും തിരിച്ചു. സിംഹപുളവും സർ ജെ. സി. ബോസും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇതിനുമുമ്പിൽതന്നെ എത്തിയിരുന്നു. പ്രഹല്ലൻ ഏതാനും ദിവസം ഇവരോന്നിച്ചുതന്നെ താമസിച്ചു. അതിനുശേഷം ബി. എസ്സു് പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുന്നതിനായി എഡിൻബറോയിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രസതന്ത്രോപദേശാധിപ് പ്രഫ്സർ അലക്സാണ്ടർ കമ്പബെർ ആയിരുന്നു. പ്രകൃത്യാ, നാണക്കങ്ങളില്ലാത്തതും പ്രഹല്ലൻ അവിടെ പലരുടേയും സ്നേഹം

ത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠികളിൽ ചിലരുക്രൂരി ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായിട്ടുണ്ട്. നർ ജെയിംസ് വാക്കർ, അലക്സാണ്ടർ സ്റ്റീത് എന്നിവർ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ എന്ന നിലയിലും ഫെഫ് മാഷ് കോബാൾട്ട് ആലം കണ്ടു പിടിച്ച ഒരു ഗവേഷകൻ എന്ന നിലയിലും സുപ്രസിദ്ധീകരണദീപ്തർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠികളും ആപ്തമിത്രങ്ങളുമാണ്. കെമിക്കൽ സൊസയറ്റി സർവ്വകലാശാലയിൽ വൈസ്പ്രസിഡൻറ് സ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. പ്രസിഡൻറ്, ക്ലിമിസ്റ്ററി പ്രഫ്സർ ആയിരുന്നു.

ഇൻഡ്യനേഷനിറ്റുള്ള ഉപന്യാസം.

പ്രഹല്ലാചന്ദ്രന്റേയുടെ ജീവിതകാലത്തുള്ളതിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവം ഇക്കാലത്തുണ്ടായി. 1885ൽ ഇഡ സലി യൂണിവർസിറ്റി റിക്ടർ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം ഇൻഡ്യാസ്റ്ററിയെ ക്രൂരി ആയിരുന്ന ആളാണ്. “സിപായിലാമളയ്ക്കു മുമ്പും പിമ്പും ഉള്ള ഇൻഡ്യാ” എന്ന വിഷയത്തേ അധികരിച്ചു എന്നാൽ ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതുന്ന ആൾക്കു ഒരു വലിയ സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പ്രഹല്ലാചന്ദ്രൻ ഈ സമ്മാനം സ്വാധീനമേറിയതെന്നു മോഹം ജനിച്ചു. ചരിത്രവിഷയത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായിട്ടെന്നിരുന്ന വാസന ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പ്രോജക്ട് ചെയ്തു. പല ചൈതന്യങ്ങളെയും പ്രഹല്ലാചന്ദ്രൻ ഗ്രന്ഥരചണത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇദ്ദേഹം കാണിച്ച അത്രാതപരിത്രമവും ഉത്സാഹവും ഉൽബുദ്ധപ്രതിഭയ്ക്കു അസംഭവമല്ല. സ്വാധീനമായ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചു. പൊളിറ്റിക്കൽ എക്കണമിയുടെ ജ്ഞാനം ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു സമ്പത്തെന്നറിഞ്ഞു ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും പ്രഹല്ലാചന്ദ്രൻ സവിശേഷം പഠിച്ചു. അധികാരപരിധിയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ചേഖനം പോലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽപ്പെടാതിരുന്നില്ല. പാർലമെൻറിന്റെ എല്ലാ നടപടികളും സത്രലം ഇദ്ദേഹം പഠിച്ചു. അനന്യമായിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണമത്രെ ഇത്രയും കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം.

പരിശോധകന്മാരെല്ലാവരും അനന്യസാധാരണമഹിമ ഈ ഉപന്യാസത്തിനുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു എങ്കിലും പ്രഹല്ലാചന്ദ്രൻ സമ്മാനം ലഭിച്ചില്ല. കാരണം അനതിദൂരവർത്തിതന്നെ. പുസ്തകം അതി പ്രശസ്തരീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിന്റെ അനാശാസ്യതയെ സവിശേഷം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നത്രെ അവർക്കുള്ള അഭിപ്രായം.

ധാരാവാഹിനായ ആ ഉപന്യാസം കാരുകരണവിമർശനം ചെയ്ത ഒരു മുന്നറിവിനെ നൽകുന്നതായിരുന്നു. താഴെ കാണുന്ന ചില വാക്യങ്ങളെ അതിൽനിന്നുദ്ധരിച്ച് അതിനെ വിശദീകരിക്കാം.

അപ്രതിഫലവും അപ്രയുഷ്ടവുമായ വാസ്തവാനുഭൂതിയെ സമ്മതിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടു ഭൂഭൈരവശക്തിയാൽ വൈമനസ്സു കാണിക്കുന്നു. അത്രതന്നെല്ല, ക്രൂരപ്രവൃദ്ധമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയജനതയുടെ ഫലോന്മുഖമായ ആശാപരമ്പരയെ ശ്വാസരോധം ചെയ്തു വധിച്ചാൽ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു. അമിതഭാവനയോടെ നടത്തുന്ന ഒരു ഭരണത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമാത്രപരവും തദ്ഭാരം കഠിനവും ക്രൂരവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ ജനാവകാശികളായ ഭാരതസന്തതികളിൽ അവശതയേയും, അനർത്ഥതയേയും അധ്യാരോപണം ചെയ്തും കാണുന്നുണ്ട്. അത്രതന്നെയോ, ആ തമാഭിമാനത്തെ അടിയറവുയ്ക്കേണ്ട ദൈന്യനിയ്യം, ഉദ്ധരവും ഉന്മത്തവും ആത്മ അവകാശനിരസനത്തിനുമധ്യേ സുലളിതമായ ഒരു പടം ഇല്ലായിരിക്കുമോ? നാം അധിവാസിക്കുന്ന കാലവും ദേശവും അത്ര വിലക്കുണ്ടാണു്. ഏഴുശതാബ്ദത്തോളം ചിരന്തനമഹിമയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തെ അത്രയും ദിവസത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടു് അലസന്മാരെങ്കിലും ആദായം മുഴുവനും അപഹരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുടെ ഒരു പജ്ജരമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ധിയാലോചനയും മറ്റു പല തന്ത്രങ്ങളും പരിപൂർണ്ണപരാജയത്തിൽ മററൊരിടത്തു കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. അയർലണ്ടിനു അൻപതു കൊല്ലത്തെ അവകാശം കൊടുത്തിട്ടും ഗ്രെയിറ്റബ്രിട്ടനോടുള്ള വൈരാഗ്യത്തിനു വർദ്ധനവിനുമാത്രമേ സംഗതി ആയിട്ടുള്ളൂ. ഒരു സഹവർത്തിയാൽ ദുഷ്പീഡ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച പാഠം ഇൻഡ്യയേ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ വിസ്മയമാകുമോ?

വിശ്വാസവും പ്ലാമോഹവും.

സെക്രട്ടറി പദവ്യുതി വന്ന ഒരാളിൽ നിന്നും സമ്മാനലാഭമുണ്ടാക്കാതിരുന്നതു മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെങ്കിൽ അതുകൂടാതെപ്പോലൊന്നുള്ളൂ.

പക്ഷെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി പ്രഹല്ലന മടക്കിക്കിട്ടി. അതിരഹസ്യമായി അതു അച്ചടിപ്പിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥം വിതരണം ചെയ്യണമെന്ന നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളോടു ഇങ്ങനെ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയും ചെയ്തിരുന്നു:- ആധുനികകാലത്തെ ഇൻഡ്യയുടെ പരിതാപകരമായ നില ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അപരാധപരമായ അനവധാനതയും ആ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിലുള്ള ജുഗുപ്സയും മാത്രമാണു്. ഇൻഡ്യയോടു അനുവർത്തിക്കേണ്ട

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ കത്തവ്യം ഏതൽക്കാലവരുന്നതും പരാജയം, അതെ മർദ്ദഭേദകമായ പരാജയംതന്നെയാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഉബുദ്ധസന്തതികളായ നിങ്ങളേയാണ് ഞങ്ങൾ നിന്നിമേഷമായി വീക്ഷിക്കുന്നത്. എന്തിനും, ന്യായവും, ഔദാര്യവും, കരുണയും ഉള്ള ഒരു നയം ഇൻഡ്യയിൽ സംസ്ഥാപിപ്പാൻ മാത്രമാണ്. ഞങ്ങളുടെ നുകര വിധ ആശയം നിങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

അക്കാലങ്ങളിൽ 'അപേക്ഷിച്ചാൽ ഉപേക്ഷിക്കയില്ലെന്ന തത്വത്തെ' താൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നു ആചാര്യ സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നു ഈ എഴുപതാം കലത്തു പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹം നല്ലപോലെ അറിയുന്നു.

പ്രഫുല്ലൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "നമ്മുടെ രാജ്യം അനുഭവിക്കുന്ന അപരാധങ്ങളും സങ്കടവും ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ നിവ്വാജമായി സമർപ്പിതമായാൽ അവയ്ക്കു സമാധാനം ലഭിക്കും. ഈ മിശ്രാബോധം ഏറെത്താമസിയാതെ വശഭമായി. ലോകചരിത്രം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാലും, ബലവാനായ ഒരു അധീശൻ സ്വമനസ്സാലെ ആശ്രിതന്റെ സങ്കടനിവാരണം ചെയ്തതായി കാണുകയില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിനേപ്പോലെ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു രാജ്യത്തുകൂടി ജാൺ രാജാവിൽനിന്നു ഒരു മാഗ്നാക്കാർട്ട കീട്ടവാൻ പ്രഭുക്കന്മാരും ജനങ്ങളും വളരെ ക്ലേശിച്ചു. സിവിൽവാർ നടന്നകാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനാവഹി രക്തപ്പഴുക്കളെ പലതിനേയും തരണം ചെയ്തതിനുശേഷമെ പ്രാതിനിധ്യം കൂടാതെ നികുതിയല്ലെന്ന അധികാരം സിദ്ധിച്ചൊള്ളു."

സർ പ്രഫുല്ലൻ സ്വകൃതിയുടെ ഒരു പ്രതി ജാൺബ്രയിററിനു അയച്ചുകൊടുത്തു. ബർമ്മയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഒരു എഴുത്തും അയച്ചിരുന്നു. ബ്രയിററ് ഇങ്ങിനെ ഒരു എഴുത്തു അയച്ചു.

(തുടരും)

ഉദ്ധാരണങ്ങൾ.

യഥാർത്ഥ പാണ്ഡിത്യം.

സർ. സി. വി. രാമൻ.

ബോംബെ സർവ്വകലാശാലയിൽ

1932-ആഗസ്റ്റ് 16-ാംനു ചെയ്ത കോൺവെഷന്റെ പ്രസംഗത്തിലെ
ചില ഭാഗങ്ങൾ.

* * * * *

“രണ്ടാംതരവും മൂന്നാംതരവുമായ പുസ്തകങ്ങളുടെ കണക്കു വി
ളവാൺ “പണ്ഡിതത്വ”ത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രശ്നരൂപം. നവീനാശ
യങ്ങൾക്കും ഗവേഷണത്തിനും സ്വതന്ത്ര ചിന്തയ്ക്കും വിലയില്ലാത്തതായും,
വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ വേതനങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും പണ്ഡിതസ്ഥാന
ങ്ങളും ഗ്രന്ഥജ്ഞാനം തലയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുവാൻ ഏറ്റവും
അധികം സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർ പലിയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
വോൾ “പണ്ഡിതത്വ”ത്തിന്റെ കാലമാണെന്നു ധരിക്കാം.”

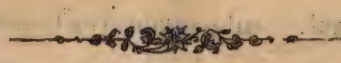
““പണ്ഡിതത്വം” നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഒരു നിലനി
ന്ന ബാധയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വി
ജ്ഞാനത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥശാലകളിലും തിരയാതെ അതിന്റെ
ഉരുവുസ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ കണ്ടെടുക്കുന്നതാണ് സാക്ഷാൽ വിദ്യാ
ത്വമെന്നുള്ള വാസ്തവത്തെ പണ്ഡിതത്വം നമ്മളിൽ നിന്നു മറച്ചുകു
യ്യുന്നു.”

* * * * *

“മറ്റൊരു സംഗതിയെപ്പറ്റി എനിക്കു പ്രത്യേകം പറയാനുണ്ട്.
ഇന്നു ഭാരതവർഷം അജ്ഞതയുടേയും മതഭ്രാന്തിയുടേയും ജാതിവ്യത്യാസത്തി
ന്റേയും ഭാരിതപ്രതിഭയുടേയും ഏതാവേണ്ട, സർവ്വവിധമായ സമുദായവിഷ
യങ്ങളുടേയും അപാരമായ അഗാധത്തിൽ പതിച്ചുകിടക്കുകയാണെന്നുള്ള
വാസ്തവം നിങ്ങൾ സ്മരിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട
ുന്നു. ഈ പട്ടികളിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയെ ഉന്നമിപ്പിക്കുവാനും
നമ്മുടെ ജീവിതശരയിൽ നമ്മെ സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന വിഷമമേറിയ എല്ലാ

പ്രമേയങ്ങൾക്കും ഒരേ അടിയായി നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ ആ പരമശക്തി ഏതെന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട്തന്നെ ചോദിക്കുവിൻ — സയൻസ്-സയൻമാത്രം എന്നാണു വീണ്ടും നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നത്.”

“ഞാൻ അല്പം മുമ്പ് പറഞ്ഞപ്രകാരം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസക്രമത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനം ഇന്ന് അവശ്യം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാന സയൻസായിക്കാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സയൻസ് പഠനം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമകാലം ശിശുവിന്റെ ജനനകാലമാണ്. അങ്ങിനെയാവാൽ ഭയങ്കരമായ ഭാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും, നിലത്തേയും, കൃഷിയേയും മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ള ജീവിതംകൊണ്ടും നാം ഇന്നു അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അനേകതരങ്ങളായ വിഷമങ്ങളെയെല്ലാം ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന്നു നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകും. അമേരിക്കയിൽനിന്നൊ, ബ്രിട്ടനിൽനിന്നൊ, മറോതെങ്കിലും രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നൊ ഇറക്കുമതിചെയ്തിട്ടുള്ള മോട്ടോർകാറുകളുടെ സഹായം കൂടാതെ ഇന്നു നമുക്കു വീട്ടിലെത്തുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. നാം ധരിക്കുന്ന ഈ വസ്ത്രംപോലും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നവയാണല്ലോ. ഈ കാണുന്ന വിദ്യുൽജീവങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വന്നവയാണെന്ന് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂട. അമേരിക്കയിൽനിന്നൊ, ജപ്പാനിൽനിന്നൊ, മറൊരാ ആയിരിക്കാം—എന്തിന്! നമ്മുടെ മനസ്സുതന്നെയും യൂറോപ്പിൽ വാങ്ങപ്പെട്ടവയാണല്ലോ. അമേരിക്കയിലേയും, യൂറോപ്പിലേയും ചിന്തകന്മാരുടെ ചിന്തകളാണു നാം ചിന്തിക്കുന്നത്! മാനസികമായ ഈ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മുകുതി പ്രാപിക്കാതെ നമുക്കു ഗതിയുണ്ടാകയില്ല.”

ദേശീയപുനസ്സംഘടന.

പാശ്ചാത്യർ ദേശീയപുനസ്സംഘടന എത്രത്തോളം സാധിക്കുന്നു എന്നു വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു വിനയഭ്രഷണദത്തൻ എം. എ. ടി. ഡി. ‘അഡ്വാൻസ്’ എന്ന പത്രത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ചെറുലേഖനമാണു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമങ്ങളായ സാമൂഹിക സ്ഥാപനങ്ങൾ പാഠശാലകളാകുന്നു. പാഠശാലകൾ മുഖേന വിജ്ഞാന സമ്പത്ത് ഏറ്റവും സൗകര്യപ്രദമായ വിധത്തിൽ യുവജനപരമ്പരക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതിനേക്കാൾ മഹത്തായ ഒരു ജോലി കൂടി അവർ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയും. അതു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ലോകചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. പാഠശാലകൾ മുഖേന പല ഭേദശക്തികളേയും മാനസികവും സാമ്പത്തികവുമായ അഭിവൃദ്ധിയെ രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസരൂപേണ ഭേദഗതിയുണ്ടെന്നു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ട്. സമദാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ജീവിതബോധം ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടി ലീഫ്ലൈക്കുള്ള മഹാത്മാർ പാഠശാലകളുടെ സഹായത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും, തദപരേണതന്നെ ഉചിതങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അവയിൽ വരുത്തിയും, അവർ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഡബ്ലു രാജാജിയിലും ഗവൺമെന്റും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ സർവ്വവിപര്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ഗവൺമെന്റും അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു പാഠശാലകൾ മുഖേന ഭേദശക്തികളെ മാനസികവും സാമ്പത്തികവുമായ അഭിവൃദ്ധിയെ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നു. യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു പൗരന്മാരുടെ കാഴ്ചയും സാമ്പത്തികവുമായ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയെന്നതാണ്. അധികാരികൾ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു ഭേദഗതിയുണ്ടെന്നു സാധിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ജർമ്മനിയേയും ജപ്പാനേയും കഥകളാണ്. വിദ്യാഭ്യാസനവീകരണം കൊണ്ടു ജർമ്മനിയെപ്പോലെ അതീവതകരുണയുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾ ഒരു യൂറോപ്യൻരാജ്യവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. ജപ്പാനിലെ ആപത്തിനു ശേഷം പത്തു സംവത്സരത്തിനിടയിൽ ഒരു പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം കൊണ്ടു ജർമ്മനിയെ പുതിയതായി രൂപീകരിക്കുകയും ഭേദഗതിജീവിതത്തെ ദൃഢമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്രാൻസും പ്രഷ്യയും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധാനന്തരം വീണ്ടും ജർമ്മനി നവീനവും ഗവൺമെന്റിനാൽ നിയന്ത്രിതവുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തി സാമ്രാജ്യാഭർത്താക്കൾ സാധിക്കുന്നതിനു സൈനികനിയമവും സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളുമെല്ലാം നേടി. ജർമ്മനിയിലെ പ്രാഥമ

കുപാരാലാധ്യാപകന്മാർ ഒരു സമിതിയാക്കി സ്ഥലപ്പെട്ടു എന്നും, രാജാ
ധികാരത്തിന്റെതിൽനിന്നു ഇവയുടെ ഉണ്ടായ വിപ്ലവം ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാ
രാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും അറിയുമ്പോൾ വാമനക്കാരെ വിസ്തൃതപരതന്ത്ര
നായേക്കാം. ഇപ്പോഴും വിദ്യാഭ്യാസം മുഖേന ജർമ്മനിയുടെ ഒരു നവീക
രണാനുഷ്ഠാനമുണ്ട്. അതല്ല പ്രധാന പക്ഷണങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യവും ലോ
കജീവിതത്തോടുള്ള സ്നേഹവുമാണ്. ആധുനികജപ്പാനിലെപ്പോലെ പാ
ഠശാലകൾ മുഖേന സാമുദായിക പരിവർത്തനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഒരു അർദ്ധ
പരിഷ്കൃതഭേദം പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുന്നണിയിലെത്തിയിട്ടുള്ള അതു
താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു സംഭവം മാരിത്രത്തിൽ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അ
ല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഭേദക്കാരെ മഹാശക്തന്മാരാക്കുവാൻ പാഠശാലക
ളെ ശക്തിയുടെ ഒരു ഉത്തമമാതൃകയായിട്ടാണ് ജപ്പാന്റെ ഇന്നത്തെ നി
ല. ഭേദീയജീവിതത്തിന് ഹാനികരങ്ങളായ ശക്തികളെ പാഠശാലകൾ
മുഖേന പ്രതിരോധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ശക്തി
നായിരിക്കാവാനുള്ള പാഠശാലയെന്ത്? ബ്രിട്ടീഷുകാരെ മറ്റു യൂറോപ്യൻഭേ
ദശക്തന്മാരായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വഭാവത്തിലും
പെരുമാറ്റത്തിലും പല പ്രത്യേകതകളും കാണാവുന്നതാണ്. ബ്രിട്ടീഷു
കാരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും ദൃഢമാകുന്നുണ്ട്. ഈ വിശിഷ്ട
തന്നും അവരിൽ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? പ്രാഥമികപാഠശാലകളിലെ പ
രിശീലനത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ഭേദീയഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഓ
രോ ഭേദശക്തിയേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളായിട്ടു
ള്ളവയാണല്ലോ. ബ്രിട്ടനിൽ ജ്ഞാനദാനത്തേക്കാൾ വാസനകളെ വള
ർത്തുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസോദ്ദേശ്യം. സമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ആസ്പ
ദമാക്കി പ്രാഥമികഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളിൽ ചില വാസനകൾ ഉണ്ടാക്കു
വാൻ വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ വേ
ണ്ട ചില ഗുണങ്ങൾ അവിടെ വളയ്ക്കുന്നു. അതിനാണ് വാസനകൾ
ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷുസ്വഭാവം രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന
തിനു പരിശീലനം നൽകാത്ത ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി അർത്ഥശൂന്യമെന്നാ
ണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ സ്വഭാവത്തിനാണ് പ്രാ
ധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭേദീയവിപരീതഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരു സമുദായത്തെ
രക്ഷിക്കുന്നതോ, ഒരു സമുദായത്തെ മഹത്താക്കുന്നതോ സ്വഭാവമാണ്.

അനിശ്ചിതരൂപത്തിലുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും, ഹരിനും മൊ അല്ല. വാസനാ പരിശീലനത്തിൽ മൂന്നുസംഗതികൾ അവർ മുറുകിപ്പിടിക്കുന്നുണ്ട്. സാമ്രാജ്യചിന്തയോടുള്ള അഭിപ്രായവശമാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. പൊതുജനങ്ങൾ പൊതുവേ എങ്ങിനെ പെരുമാറണമെന്നുള്ളതിൽ കർശനമായി ശ്രദ്ധിക്കുകയും, വീഴ്ചകളെ തിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ സലാം ചെയ്യുവാനോ, ഹാറീ തലയിൽനിന്നും ഏടുക്കുവാനോ മറന്നുപോയാൽ അതു തിരുത്തുകയും, ജനാധിപത്യഭരണവും വലിയ സാമ്രാജ്യവുമുള്ള ഒരു ജനതയ്ക്കു വേണ്ട തുണങ്ങൾ ആദ്യകാലം മുതലേ അവരിൽ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വാസനാപരിശീലനം കൊണ്ടാണ് ജനങ്ങളിൽ പൊതുവേ ഒരു രീതിയിലുള്ള സ്വഭാവവും, പെരുമാറ്റരീതികളും മറ്റും നാം കാണുന്നത്. റബ്ബിൽവെസ്റ്റേഷനിലുള്ള ചുമട്ടുകാരുടെ പെരുമാറ്റവും ആചാരവും കൂടി നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കും. സംസാരത്തേയും പെരുമാറ്റത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുക, വാക്കു പരിപാലിക്കുക എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പാഠശാലകൾ അത്യധികം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷുസ്വഭാവമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിശീലനം പാഠശാലകളിൽ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, ബ്രിട്ടൻ ഇന്നുള്ള മഹത്വം ഉണ്ടാകുകയില്ലായിരുന്നു. പണ്ടു ഗ്രീസിലെ സ്പാർട്ടാക്കാരും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖേനയാണ് മഹത്വവും പ്രശസ്തിയും നേടിയത്.

പുതിയ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ

വിൽപന നടത്തുന്നു.

മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, സൂക്ഷ്മകളിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വിൽപന നടത്തുന്നു.

ഈശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല,
പറവൂർ.

ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ.

രാജാകേശവദാസ്.

വീരരാധനഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 2.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“ഭാരിദ്വത്തിൽ ജനിച്ചും, സ്വപ്നമായ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം ലഭിച്ചും, പാലവിയ ഹൃദയകര സമീപിച്ചും, സ്വപ്രയത്നം, സ്വകൃത്യബോധം, നീതിനിഷ്ഠ, കശാഗ്രബുദ്ധി, സ്വാമിഭക്തി ഇവകൾക്കൊണ്ടു മാത്രം ലോകത്തിൽ ഉയർന്ന പ്രജകളിൽ ഒരാൾക്കു ലഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതവരം പ്രാപിച്ചു, സമുദ്ധിയികലും അനുജനനായ ഈ സല്ലഭജ്ഞൻറെ ചരിത്രം ആർക്കും ഒരു വിശിഷ്ടമായ സാധനപാരമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.”

വില അണ 8

ശ്രീരാമൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“പുത്രനായൊ, ഭ്രാതാവായൊ, യോഗാധാവായൊ, തപസ്വിതായൊ, ഭർത്താവായൊ, രാജാവായൊ, മിത്രമായൊ, ശത്രുവായൊ ഉള്ള ഏതൊരു നിലയാകട്ടെ, ബ്രഹ്മചര്യം മുതലായ മൂന്നാശ്രമാവസ്ഥകളിൽ ഏതെങ്കിലും മാകട്ടെ, ധർമ്മവീര്യനായ ശ്രീരാമനോടു തുല്യനായിട്ട് ഒരുപദോഷാവും, രാമായണപോലെ അത്ര രസാലങ്കാരസാരോപദേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഒരു കാവ്യവും, വാത്മീകിയേപ്പോലെ ഒരു കവിയും” ഇല്ലെന്നു സർവ്വസമ്മതമാണ്.

വില അണ 8.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയറുടെ

നാടകകഥകൾ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയർ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഹൃദയോവർജ്ജകങ്ങളും ആയ രണ്ടു ദുരന്തനാടകങ്ങൾ കഥാശ്രവണാഗ്രൂഹ്യതയിട്ടുള്ളതു്. മഹാകവിയുടെ കഥാഖടനാവൈധിത്വം വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

വില അണ 5.

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ്. ഇശ്വരപിള്ളാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോട്.

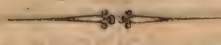
മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ 99 ശതമാനവും നിസ്സാരമായ ശമ്പളത്തിൽ കാലറാപനം ചെയ്യുവാനു നിമിത്തം അവർക്കും രാജ്യത്തിനും പലവിധത്തിലുള്ള അപരിഹാരണീയനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 14 രൂപയ്ക്ക് ജോലി ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ തന്റെ 55ാം വയസ്സിനകം വാങ്ങുന്ന ശമ്പളം 18 രൂപ മാത്രമായി വരുന്നത് എത്രയോ ദയനീയമാണ്! ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾകാരുടെ കാര്യം കഠിനാൽകഷ്ടതരം എന്നു പറയേണ്ട. ഇതിലേയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റിനെ മാത്രം കുറ്റപ്പെടുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസഘട്ടം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം മലയാളത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ പോലും വായിച്ചു തീർത്തില്ലാത്തവരാണ് ഈ 99 ശതമാനവും എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അതിശയോക്തി അല്ല. ഇല്ല. ജീവിതത്തെ പല പ്രകാരത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആശം കൂടിയില്ലാതെ അറിഷ്ടജീവിതത്തിനു മാത്രം തികയുന്ന അല്പശമ്പളം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഭരണത്തുത്തിനുള്ള ഒരു മാതൃക അവർ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിന് ഗണ്യമായ ഉല്ക്കർഷം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളത് അനുഭവിച്ചായ മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഒരു സർവ്വകലാശാലക്കാരുടെ മെട്രിക്കുലേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഡിപ്ലോമർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ ചേന്ന് ഒരു വർഷം പഠിക്കുന്നതായാൽ നിങ്ങൾക്കു സാമാന്യം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനം ലഭിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറപ്പുപറയുന്നു; അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ അടയ്ക്കുന്ന ഫീസ് ഉടനെ തിരിച്ചെ തരുന്നതാണ്. വീട്ടിലിരുന്ന് ദിവസംതോറും രണ്ടു മണിക്കൂർ ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കുന്നതിന് വിനിമയഗിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ലേ?

വാർഷികഫീസ് 12 രൂപ. ഒന്നിച്ച് മുൻകൂർ 8 രൂപ മാത്രം.

മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉച്ചത്തിൽ വായിച്ചുപഠിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കത്തക്കവണ്ണം മെച്ചപ്പെട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷു സംഭാവണ പാഠാവലിക്ക് 2 1/2 രൂപ വില. മെട്രിക്കുലേഷനേക്കാൾ പ്രയാസം കുറഞ്ഞതും പ്രയോജനം കൂടിയതും വീട്ടിലിരുന്ന് പഠിച്ച് ജയിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ കോമ്പ്രിസ്സ് സീനിയർ പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടി ഞങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ആർ. അച്യുതൻതമ്പി ബി. എ.
 ഇ. സി. സ്കൂൾ, തിരുവനന്തപുരം.

നമ്മുടെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ.

ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യത്ത് ഏതെങ്കിലും ചില ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ അടുത്തുണ്ടാവാനെ കഴികയില്ല. എന്നാൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആരും അത്ര ചിന്തിക്കുന്നതുമില്ല. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതി എത്രയോ ഭേദമാണെന്നു പറയാം. അവിടങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും, രാജസേവന്മാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും എന്തെല്ലാം അനീതികളാണു കാണിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സംഗതികളെ കർതവ്യമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് കാണിപ്പയ്ക്കുക ശങ്കരൻനമ്പൂരിപ്പാട് അവർകൾ ഏതീയതാണ് ഈ പുസ്തകം. വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു 'എക്സ്പോ' പരിശോധനയാണിത്. സ്വരാജ്യ സ്നേഹികളും, നിയമസഭാമെമ്പർമാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഏതാവേണ്ട ഏല്ലാ ആളുകളും ഇതൊന്നു വായിക്കേണ്ടതു് തന്നെയാണ്. കണ്ണാടി നോക്കിയെ വൈരൂപ്യം അറികവുളള മേനിക്കടലാസിന് അച്ചടിച്ച 300-ലധികം പേജുള്ള ഈ ബുക്കിന് വില 1ക 4ണ.

ഭാഷാധ്യാപനപുസ്തകങ്ങൾ.

(ഭക്തിമാർഗ്ഗം)

1. മന്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ. അനവധി മന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. വില 1-0-0
2. ധ്യാനശ്ലോകങ്ങൾ 500-ലധികം ധ്യാനങ്ങൾ അടങ്ങിയതു്. 1-8-0
3. ധ്യാനങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും. പേരുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വഭാവം അറിയാമല്ലോ. 0-8-0
4. ഋഗ്വേദമന്ത്രങ്ങൾ. പുരുഷസൂക്തസാരസ്വതം ഭാഗ്യസൂക്തം മുതലായ മന്ത്രങ്ങളും, പ്രയോഗവിധികളും അടങ്ങിയതു്. 0-8-0
5. സ്തോത്രരത്നങ്ങൾ. നല്ല സ്തോത്രങ്ങളെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. 0-12-0
6. ഭഗവൽഗീത. (പോക്കരൂ) 0-4-0

(ജ്യോതിഷം)

1. ജാതകാദേശം 1-0-0
2. ഹോരാശാസ്ത്രം. 1-8-0
3. നിമിത്തശാസ്ത്രം പുതിയബുക്ക് 0-8-0
4. ദശാഫലങ്ങൾ. 0-4-0
5. പഞ്ചാംഗഫലം 0-3-0
6. ബലപിണ്ഡം 0-2-0

(തച്ചശാസ്ത്രം)

1. മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക 1-0-0
2. മനുഷ്യാലയഭാഷ 0-3-0
3. തന്ത്രസമുച്ചയം ശില്പഭാഗം 1-0-0
4. ഉഗ്രലക്ഷണം 0-3-0

മറ്റൊല്ലാ മലയാളപുസ്തകങ്ങളും വിറ്റവരുന്ന. പുസ്തകപ്പട്ടിക ഇന്നും ഉടൻ ഏഴതുക പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, പോസ്റ്റ്-കുന്നുകളും. (കൊച്ചിശീമ)

വീരാരാധന.

വീരാരാധനഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 1.

അ. 10 വാ

ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:- സി. ജി. അനന്തൻപിള്ള ബി. എ.

മലയാളത്തിലെ ഒരു സ്വതന്ത്രപ്രതിഭിനീപുത്രമായ 'മാതൃഭൂമി' ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:-

വീരാരാധനയുടെ ഒന്നാംഭാഗമായ ഈ ചെറുപുസ്തകം ദിവംഗതനായ ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയായി പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുവിധം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവയിൽ ഹായിക്കേണ്ടവയും വായിക്കാവുന്നതുമായവയുടെ എണ്ണം തുലോം കുറവായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. ജനസാംസ്കൃതിയിൽ കർത്തവ്യബോധത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും സമുദായത്തോടും രാജ്യത്തോടും ഉള്ള കടമകളെപ്പറ്റി അവർക്കു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും മഹാനായ ഒരു ജീവചരിത്രങ്ങൾ വളരെ ഉപകാരപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ പേരു കേൾക്കാത്തവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികമായും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കുവേണ്ടി ആ ഗംഭീരപുരുഷൻ എത്രമേറെ കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ശരിയായ ഒരു ജ്ഞാനം മലയാളവായനക്കാരിൽ പലർക്കും ഉണ്ടായില്ലെന്നും വരാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഈ ചെറുപുസ്തകം വളരെ ഉപകാരപ്പെടും. സ്വജനസേവനത്തെ മുൻനിർത്തി ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാൾ നാട്ടുകാരുടെ ബഹുമാനദരങ്ങൾക്കും വിശ്വാസത്തിനും എത്രമേൽ പാത്രമായിത്തീരുന്നുവെന്നും, അതേസമയത്തുതന്നെ ആദർശത്തിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിചലനംകൊണ്ട് ആ സമുന്നതസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഒരു നേതാവിന് എത്രകണ്ട് അപകടം പറ്റാമെന്നുമുള്ള സംഗതികൾക്കു ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥന്റെ ജീവിതം പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്. വീരാരാധനയുടെ കർത്താവിനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വില 6 അ. ന.

ഈശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

വില്പാൻതയാർ.

മൈസൂർ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ

(ലളിതമായ മലയാളത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.)

1) 'ആംഗലരാജ്യചരിത്രസംക്ഷേപം.'—ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചരിത്രം മുഴുവനും സംക്ഷേപിച്ചു മൂന്നഭാഗങ്ങളായി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.)

പുസ്തകം ഒന്ന് 55 ബി. സി.—1485 എ. ഡി. വില 0—8—0

പുസ്തകം രണ്ട് 1485 — —1714 — 0—8—0

പുസ്തകം മൂന്ന് 1714 — —1920 — 0—8—0

2) 'സ്മാരകവത്സരം ഇംഗ്ലണ്ടിന്.' ചരിത്രം ഐക്യവിഷയമായി എടുത്തിട്ടുള്ളവയ്ക്ക് മാത്രം. വില 0—6—0

മുകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള നാലുപുസ്തകങ്ങളും കൊച്ചി ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നു മൈസൂർ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു പാഠപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

3) ഇൻഡ്യാചരിത്രം മൂന്നഭാഗങ്ങളായി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

പുസ്തകം ഒന്ന് Ancient India — വില — 0—10—0

രണ്ട് Mediaval India — — 0—12—0

മൂന്ന് Modern India — (പ്രസ്സിൽ)

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

എ. കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

മിസ്റ്ററിടീച്ചർ

വിവേകോദയം ഹൈസ്കൂൾ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

N. B. ആവശ്യക്കാർ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടപേക്ഷിക്കുക. അഞ്ചുരൂപികയിൽ കൂടുതലുള്ള എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ.

*(കാളേജ് ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു ആവശ്യമുള്ളവ.)

ചിന്താസന്താനം Part IV.	(ആർ. ഇശ്വരപരിജിത ബി. എ.)	0—12—0
കേസരി	(വേങ്ങയിൽ നയനാർ)	1— 0—0
അന്ത്യാമന്ത്രണം	(ഡി. പി. ഉണ്ണി എം. എ.)	1— 8—0

ഉടൻ അവശ്യപ്പെടുക. ഇശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ

നളിനി	[കുമാരനാശാൻ]	0	6	0
ലീല	"	0	10	0
പ്രഭാഭനം	"	0	12	0
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത	"	0	12	0
ഭൂവനസ്ഥ	"	0	8	0
ചണ്ഡാക്ഷികുങ്കി	"	0	8	0
കരുണ	"	0	6	0
വനമാല	"	0	12	0
ചിന്താസന്താനം 3-ാം ഭാഗം	"	0	10	0
ഒമ്പതര കൃതികൾ 1-ാം ഭാഗം		1	4	0
കൊട്ടങ്ങളുൾ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ കൃതികൾ				
	1-ാം ഭാഗം	1	0	0
	2-ാം ഭാഗം	1	4	0
	3-ാം ഭാഗം	1	0	0
	4-ാം ഭാഗം	0	12	0
വിരമാന്താസ്ഥൻ നോവൽ		1	8	0
കന്യാമോഹലീല		1	4	0
എഫ്. എം. എസ്സ്. യാത്ര		0	8	0
പഞ്ചകല്യാണി		0	8	0
വേലുത്തമ്പിള്ളവ [കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള]		0	12	0
മനസ്സിന്റെ മക്കൾ		0	12	0
സർവ്വേശ്വര ചികിത്സാരത്നം		1	8	0
ശ്രീചക്രപുഷ്പാങ്കുലം [ചട്ടയിസാജി]		0	8	0
കേസരി [വേ. ക. നായർ]		1	0	0
രസികൻകഥകൾ		0	6	0

മാനേജർ,

ഇശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ഇൻറർമീഡിയേറ്റാർട്ടിക്ലെ പാഠ്യപുസ്തകം.

ചിന്താസന്താനം നാലാംഭാഗം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ: സുബ്രഹ്മണ്യകരൻ
ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ചിന്തകനും, ഒന്നാമതരം ഗദ്യകാരനും ആയ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ 14 ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം. അനുകരണീയമായ ഗദ്യരീതി; ആദരണീയമായ ആദർശങ്ങൾ; ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾ; എല്ലാവരും വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതു്. സാധാരണ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ രീതിയിൽ മോശമായ കടലാസിൽ അടിച്ചതല്ല. നല്ല കടലാസിൽ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചതു്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മരായയോടുകൂടിയതു്. കുച്ചവടക്കാർക്കു് നല്ല കമ്മീഷൻ.

വില 12 അണ.

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ്
ഇശ്വരപരിലാസം പുസ്തകശാല,
പറവൂർ, (N. Travancore.)

ഗുരുനാഥൻ.

വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ മലയാളത്തിലെ ഏക മാസിക

അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷകന്മാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഉപ
യോഗപ്രദം. വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, സാഹിത്യം, വ്യ
വസായം മുതലായ വിവിധവിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കും.

വരിസംഖ്യ ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് 2 രൂ. 8 ണ.

6 മാസത്തേയ്ക്ക് 1 രൂ. 4 ണ.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി, ഒഴിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് 2 രൂ. 12 ണ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾക്ക് വില റളരെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു.
ആവശ്യക്കാർ പ്രത്യേകം എഴുതി ചോദിച്ചാൽ മതി. ലക്കങ്ങളുടെ വില
യും അയക്കാനുള്ള ചിലവും മുൻകൂട്ടി മണിയാഡർ അയച്ചിരിക്കണം.

റജിസ്റ്റർനമ്പർ

പത്രബന്ധക്കൾ ഇങ്ങോട്ടെഴുതുമ്പോൾ അവരുടെ റജിസ്റ്റർനമ്പർ
കൂടി കാണിക്കുവാനുപേക്ഷ. അപ്രകാരമല്ലാത്ത എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി ഗൗനി
ക്കുന്നതല്ല. മണിയാഡറയക്കുമ്പോഴും നമ്പർ കാണിച്ചിരിക്കണം.

പുതിയ വരിക്കാർ

മാസിക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുതിയ വരിക്കാർ, വരിസംഖ്യ മണിയാ
ഡർ അയക്കുകയാണു് ഉത്തമം. വി. പി. അയക്കുന്നതായാൽ അനാവശ്യ
താമസത്തിന്നും നഷ്ടത്തിന്നും ഇടയുണ്ടു്.

മാനേജർ,

ഗുരുനാഥൻ പറവൂർ.